

Handelingen

6-7-8

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1983-1984

Vergaderingen van januari 1984

DRINGENDE EN MONDELINGE VRAGEN
VREEMDELINGENBELEID
VOORLOPIGE KREDIETEN 1984
EINDREGELING BEGROTING CULTURELE ZAKEN 1979
INTERPELLATIES
SAMENSTELLING COMMISSIES
BURGEMEESTER VOEREN
ROUWHULDE
GRONDWATERBEHEER

Inhoud

Nr. 6 12 januari 1984
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 137

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 137

Begrotingsstuk

Indiening en verwijzing, blz. 137

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 137

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 137

Intrekking, blz. 138

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 138

Verslagen

Indiening, blz. 138

Beleidsnota

Indiening en verwijzing, blz. 138

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 138

Adviezen van het Overlegcomité Regering-Executieven

Indiening en verwijzing, blz. 139

Jaarverslag

Indiening, blz. 139

Beraadslaging van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 139

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 139

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 139

Dringende vraag (R.v.O. art. 66,5)

Dringende vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over de uitvoering van de resolutie van 16 november 1982 betreffende de benoeming van de burgemeester van de gemeente Voeren en van de andere burgemeesters in Vlaamse gemeenten met faciliteiten, blz. 139

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verhoging van het aankoopbudget voor natuur- en groengebieden, blz. 140

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, over het proefakkoord inzake weekendhuisjes, blz. 141

Vraag van de heer J. Belmans tot de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting, over de gewestwaar-

borg inzake het investeringsdossier Daf-Oevel, blz. 142

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de vuilverwerkingsproblematiek in de streek van Lier, blz. 144

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 145
Spreker : de heer L. Dierickx

Ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

- 12-A (1983-1984) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 145

Sprekers : de heren J. Van Elewycck, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting, de heer P. Van Grembergen

Artikelsgewijze bespreking, blz. 148

Sprekers : de heren J. Van Elewycck, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de culturele zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979

- 16-A (1983-1984) - Nrs. 1 en 2

- 18-A (1982-1983) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Algemene bespreking, blz. 150

Artikelsgewijze bespreking, blz. 150

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer O. Meyntjens tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de gevolgde procedure in verband met het koninklijk besluit van 19 augustus 1983 tot regeling van de organisatie en de werking van het in de Nationale Kas voor Beroepskrediet opgericht Participatiefonds, blz. 153

Regeling van de werkzaamheden, blz. 157

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Van Elewycck tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de houding van de Minister in het conflict tussen de administrateur-generaal en de journalisten van de BRT, blz. 157

Sprekers : de heren J. Van Elewycck, G. Verhaegen, A. De Beul, K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 168.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 168

Bijlage

Begrotingstabellen, blz. 171

Nr. 7 12 januari 1984
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 181

Voorstel van resolutie

Indiening, blz. 181

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 181
Sprekers : de heren P. Van Grembergen, G. Verhaegen

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer P. Peeters tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de stortplaatsproblemen in de Rupelstreek en de gevolgen ervan voor grotere gemeenten uit de provincie Antwerpen en grotere bedrijven uit de provincies Antwerpen en Brabant

Interpellatie van de heer F. Vanderborght tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de situaties die voortspruiten uit de besluiten getroffen naar aanleiding van de weigering voor het storten van afval of het exploiteren van stortplaatsen in het Vlaamse Gewest, met de weerslag daarvan in de provincie Antwerpen, inzonderheid in de Rupelstreek

Interpellatie van mevrouw L. Detiège tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de recente beslissing tot sluiting van de storten in de Rupelstreek, blz. 182
Spreker : de heer F. Vanderborght

Regeling van de werkzaamheden, blz. 185

Voorstel van resolutie van de heer L. Dierickx c.s. betreffende het vreemdelingenbeleid

- 229 (1983-1984) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 185
Spreker : de heer L. Dierickx

Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie, blz. 185

Sprekers : de heren L. Dierickx, G. Verhaegen

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de onwaardig-

ge houding van de burgemeester van Voeren ten opzichte van Vlaamse kinderen met als logisch gevolg de ontzetting van de burgemeester uit zijn ambt
- 233 (1983-1984) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 186
Sprekers : de heren J. Van Elewycq, P. Van Grembergen, G. Verhaegen, L. De Grève, V. Anciaux, mevrouw M. Van Puymbroeck

Voorstel tot het verlenen van voorrang in commissie, blz. 189
Sprekers : de heren P. Van Grembergen, P. Tant

Ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
- 12-A (1983-1984) - Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemming, blz. 189
Spreker : de heer J. Van Elewycq

Hoofdelijke stemming, blz. 190
Sprekers : de heren J. Van Elewycq, P. Van Grembergen

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de culturele zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979
- 16-A (1983-1984) - Nrs. 1 en 2
- 18-A (1982-1983) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 192

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer P. Peeters tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de stortplaatsproblemen in de Rupelstreek en de gevolgen ervan voor grotere gemeenten uit de provincie Antwerpen en grotere bedrijven uit de provincies Antwerpen en Brabant

Interpellatie van de heer F. Vanderborcht tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de situaties die voortspruiten uit de besluiten getroffen naar aanleiding van de weigering voor het storten van afval of het exploiteren van stortplaatsen in het Vlaamse Gewest, met de weerslag daarvan in de provincie Antwerpen, inzonderheid in de Rupelstreek

Interpellatie van mevrouw L. Detiège tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de recente beslissing tot sluiting van de storten in de Rupelstreek
(Voortzetting), blz. 193

Sprekers : de heer P. Peeters, mevrouw L. Detiège, de heren, E. De Groot, F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, F. Vanderborcht

Interpellatie van de heer L. Vanvelthoven

tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de voortdurende stankoverlast te Lommel en de werking van de plaatselijke waterzuiveringsinstallatie, blz. 206
Sprekers : de heren L. Vanvelthoven, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de beleidsopties en de beleidsuitwerking ten aanzien van de bescherming van landschappen, blz. 212

Sprekers : de heren J. De Mol, F. Geyselings, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Regeling van de werkzaamheden, blz. 218

Nr. 8

24 januari 1984

Berichten van verhindering, blz. 219

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 219

Verslag
Indiening, blz. 219

Advies van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 219

Opmerking van het Rekenhof
Indiening, blz. 219

Interpellatie (R.v.O. art. 67)
Indiening, blz. 219

Schriftelijkevragen (R.v.O. art. 65)
Indiening, blz. 219

Rouwhulde, blz. 220

Dringende vraag (R.v.O. art. 66,5)

Dringende vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de oprichting van Franstalige kleuterklassen in Overijse, blz. 220

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de wijze waarop het buitenland wordt geïnformeerd omtrent de toestand in ons land en meer bepaald de Voerproblematiek, blz. 221

Vraag van de heer W. Kuijpers tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting

en natuurbehoud, over de natuurschending op de Haksberg te Tielt-Winge, blz. 222

Vraag van de heer G. Temmerman tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over het doorfactureren van de forfaitaire vergoeding voor auteursrecht naar de abonnees van de teledistributiemaatschappijen toe, blz. 222

Ontwerp van decreet houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer
- 224 (1983-1984) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 223
Sprekers : de heren A. Van Nevel, verslaggever, P. Matthyss, E. Desutter, F. Geyselings, R. Peeters, J. Somers, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Artikelsgewijze bespreking, blz. 234
Sprekers : de heren P. Matthyss, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, H. Suykerbuyk

Hoofdelijke stemming, blz. 241
Spreker : de heer J. De Mol

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de alarmerende loodneerslag te Hoboken

Interpellatie van mevrouw L. Detiège tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de loodneerslag te Hoboken, blz. 242

Sprekers : de heer F. Geyselings, mevrouw L. Detiège, de heren O. Meynstjens, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Interpellatie van de heer O. Van Ooteghem tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over het besluit van 13 juli 1983 van de Vlaamse Executieve tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 december 1971 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn ofwel van de bemoeiing van de architecten, ofwel van de bouwvergunning, ofwel van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar, blz. 252

Sprekers : de heren O. Van Ooteghem, J. De Mol, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Indiening van moties, blz. 257

Regeling van de werkzaamheden, blz. 257

6e vergadering

Donderdag 12 januari 1984
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pede

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 10.05 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

C. Boeraeve-Derycke, J. Gabriels, J. Verniers ; gezondheidsredenen.

R. De Backer-Van Ocken ; buitenslands.

K. Blanckaert ; ambtsverplichtingen.

BEGROTINGEN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de culturele zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979
- 16-A (1983-1984) - Nr. 1.
- Ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeen-

schap voor het begrotingsjaar 1984
- 12-A (1983-1984) - Nr. 1.

- Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
- 6 (1983-1984) - Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting.

- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983
- 10 (1983-1984) - Nr. 1.

- Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
- 8 (1983-1984) - Nr. 1 + Bijlage 1 tot IV.

Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting en de verschillende ter zake bevoegde commissies.

BEGROTINGSSTUK

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende begrotingsstuk werd ingediend :

- Algemene toelichting bij de middelen- en de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
- 7 (1983-1984) - Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor

financiën en begroting en de verschillende ter zake bevoegde commissies.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende aanvulling van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging met bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest
- 228 (1983-1984) - Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor leefmilieu en waterbeleid.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer D. Vervaeke houdende integratie van kunstwerken in gebouwen van openbare diensten en daarmee gelijkgestelde diensten en van de door de overheid gesubsidieerde inrichtingen, verenigingen en instellingen die tot de Vlaamse Gemeenschap behoren
- 225 (1983-1984) - Nr. 1.

Voorzitter

- Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.
- Voorstel van decreet van de heer D. Vervaeke C.S. houdende integratie van kunstwerken in gebouwen van openbare diensten en daarmee gelijkgestelde diensten en van de door de overheid gesubsidieerde inrichtingen, verenigingen en instellingen die tot het Vlaamse Gewest behoren
- 226 (1983-1984) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.
 - Voorstel van decreet van de heer E. Beysen C.S. houdende invoering van een minimumbedrag voor gemeentelijke culturele uitgaven
- 230 (1983-1984) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming en de Commissie voor binnenlandse aangelegenheden.
 - Voorstel van decreet van de heer N. De Batselier houdende wijziging van artikel 3bis van de wet van 2 april 1962 tot oprichting van een Nationale Investeringsmaatschappij en van erkende gewestelijke investeringsmaatschappijen, ingevoegd bij de wet van 30 maart 1976 houdende organisatie van het economisch overheidsinitiatief en gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering
- 231 (1983-1984) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor economisch, tewerkstellings- en energiebeleid.
 - Voorstel van decreet van de heer L. Hancké C.S. houdende organisatie van de permanente navorming van huisartsen
- 232 (1983-1984) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor gezondheidsbeleid.

Intrekking

- De Voorzitter** : De volgende voorstellen van decreet werden ingetrokken :
- Voorstel van decreet van de heer A.

- De Beul houdende invoering van een officiële verlofdag op 11 juli ter gelegenheid van het feest van de Vlaamse Gemeenschap
- 34 (1981-1982) - Nr. 1.
- Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant C.S. houdende bepaling van de eedformule af te leggen voor de Vlaamse Raad en voor de Vlaamse Gemeenschap
- 54 (1981-1982) - Nr. 1.
 - Voorstel van decreet van de heer A. De Beul houdende de eedaflegging van de leden van de Vlaamse Executieve
- 60 (1981-1982) - 1.
 - Voorstel van decreet van de heer E. Desutter houdende bijzondere bepalingen inzake de beheersvorm van de gemeentelijke diensten van openbaar nut in de gemeenten die betrokken zijn bij de samenvoegingen, aanhechtingen en wijzigingen van grenzen van de gemeenten
- 155 (1982-1983) - Nr. 1.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

- De Voorzitter** : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :
- Voorstel van resolutie van de heer L. Dierickx betreffende het vreemdelingenbeleid
- 229 (1983-1984) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor bijstand aan personen.

VERSLAGEN

Indiening

- De Voorzitter** : De volgende verslagen werden ingediend :
- door de heer F. Vermeiren namens de Commissie voor financiën en begroting over het ontwerp van de-

- creet waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
- 12-A (1983-1984) - Nr. 2.
- door de heer F. Vermeiren namens de Commissie voor financiën en begroting over het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de culturele zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979
- 16-A (1983-1984) - Nr. 2.
 - door de heer A. Van Nevel namens de Commissie voor leefmilieu en waterbeleid over het ontwerp van decreet houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer
- 224 (1983-1984) - Nr. 3.

BELEIDSNOTA

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende beleidsnota werd ingediend :

- Beleidsnota DIRV-actie - Visie op een vernieuwd Vlaams industrieel beleid, ingediend door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid
- 227 (1983-1984) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor economisch, tewerkstellings- en energiebeleid.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening en verwijzing

- De Voorzitter** : Het volgende advies van de Raad van State werd ingediend :
- Advies van de Raad van State over het ontwerp van decreet betreffen-

Voorzitter

de de keuze van Brussel tot hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap - 220 (1982-1983) - Nr. 2.

Verwezen naar de Commissie voor het reglement en de verzoekschriften.

ADVIEZEN VAN HET OVERLEGCOMITÉ REGERING-EXECUTIEVEN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende adviezen van het Overlegcomité Regering-Executieven werden ingediend :

- Advies van het Overlegcomité Regering-Executieven over het voorstel van decreet van de heer G. Temmerman C.S. houdende rationalisering van het ambtsgebied van de intercommunale verenigingen voor de distributie van elektriciteit, gas, TV- en FM-signalen - 109 (1981-1982) - Nr. 4.
Verwezen naar de Commissie voor binnenlandse aangelegenheden.
- Advies van het Overlegcomité Regering-Executieven over het ontwerp van decreet betreffende de keuze van Brussel tot hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap - 220 (1982-1983) - Nr. 3.
Verwezen naar de Commissie voor het reglement en de verzoekschriften.

JAARVERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Jaarverslag 1982 van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Dit jaarverslag ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling

Openbare Vergadering.

BERAADSLAGING VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

Indiening

De Voorzitter : De volgende beraadslaging van de Vlaamse Executieve werd ingediend :

- Beraadslaging van de Vlaamse Executieve houdende machtiging tot vastlegging, ordonnancering en betaling van uitgaven aan te rekenen op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983 - VE/K 42.
Deze beraadslaging ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

INTERPELLATIE (R.v.O. art. 67)

Indiening

De Voorzitter : De volgende interpellatie werd ingediend :

- door de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de alarmerende loodneerslag te Hoboken.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 65)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren P. Peeters, P. Tant, M. Rutten, W. Van Renterghem, F. Verberckmoes, J. De Mol, J. Valkeniers, J. Van Elewyck, mevrouw W. Demeester-De Meyer, de heren L. Vanvelthoven, H. Suykerbuyk, W. Kuijpers, A. De Beul, F. Piot, C. De Clercq, O. Van Ooteghem, J. Somers, J. Caudron, J. Desseyn, A.

Diegenant, M. Capoen, G. BeerderriF. Geyselings, J. Gabriels, mevrouw M. Tyberghien-vandenbusche, de heren P. Van Der Niepen, V. Anciaux, mevrouw J. De Loore-Raeymakers, mevrouw G. Devos, de heren J. Bosmans, J. Ansoms, A. Bogaerts, N. De Batselier, E. Vankeirsbilck, T. Kelchtermans, W. Seeuws, I. Van Belle, J. Verniers, O. Meyntjens, P. Van Grembergen, M. Heughebaert, M. Olivier, L. Pans, W. Peeters, L. Bril, D. Vervaeet, L. Dierickx, L. Hancké, L. Kelchtermans, J. Sleenckx, G. Cardoen, E. Baldewijns, J. Leclercq, H. De Loor, mevrouw M. van Puymbroeck.

DRINGENDE VRAAG (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over de uitvoering van de resolutie van 16 november 1982 betreffende de benoeming van de burgemeester van de gemeente Voeren en van de andere burgemeesters in Vlaamse gemeenten met faciliteiten

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer Vervaeet tot de heer Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over de uitvoering van de resolutie van 16 november 1982 betreffende de benoeming van de burgemeester van de gemeente Voeren en van de andere burgemeesters in Vlaamse gemeenten met faciliteiten.

De heer Vervaeet heeft het woord.

De heer D. Vervaeet (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, op 16 november 1982 werd een voorstel van resolutie ingediend door de vier fractievoorzitters betreffende de benoeming van de burgemeester van de gemeente Voeren en van de andere burgemeesters in Vlaamse gemeenten met faciliteiten, met eenparigheid van stemmen aangenomen in de Vlaamse

Vervae

Raad.

In deze resolutie verzocht de Vlaamse Raad de Koning in deze gemeenten een kandidaat te benoemen die heeft bewezen bekommerd te zijn om het naleven van de wet, inzonderheid van de wetten op het gebruik der talen en op het handhaven van de openbare orde en die blijk heeft gegeven van eerbied voor de belangen van de ganse bevolking van zijn gemeente.

Aan de geachte Gemeenschapsminister bevoegd voor de binnenlandse aangelegenheden in de Vlaamse Executieve, wil ik enkele vragen stellen nopens de uitvoering van deze eenparige resolutie.

1. Heeft de Vlaamse Executieve - ter uitvoering van deze resolutie - stappen gedaan bij de Koning en welke ?

2. Heeft de Vlaamse Executieve - ter uitvoering van deze resolutie - stappen gedaan bij de nationale regering en welke ?

3. Wat zijn of wat waren de resultaten van het in ten eerste en ten tweede gevraagd optreden ?

4. Waarom heeft de Vlaamse Executieve nooit enig verslag aan de Vlaamse Raad gegeven over haar inspanningen om de resolutie van 16 november 1982 uit te voeren, inzonderheid wat de bekommernis van de Raad voor de naleving van de wetten op het gebruik van de talen en het blijk geven van eerbied voor de belangen van de ganse bevolking van Voeren betreft ?

De Voorzitter : De heer Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, heeft het woord.

Minister M. Galle (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, als Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden heb ik aan de Executieve op 9 februari 1983 een ontwerp van decreet voorgelegd betreffende de taalkennis vereist in het Nederlands taalgebied voor de uitoefening van bepaalde politieke mandaten in ondergeschikte besturen.

De Executieve heeft haar principiële

goedkeuring gehecht aan het ontwerp-decreet en mij gemachtigd het dringend advies van de Raad van State in te winnen.

Ingevolge het advies van de Raad van State van 16 februari 1983 werden volgende aanpassingen aan het ontwerp van decreet aangebracht : er werd bepaald dat de bevoegdheid ratione loci niet geldt voor de randgemeenten en de taalgrensgemeenten. Het ontwerp van decreet dat oorspronkelijk van toepassing was voor de burgemeesters en schepenen werd op suggestie van de Raad van State uitgebreid tot andere politieke mandatarissen die zich in dezelfde rechtssituatie bevinden, zoals gemeenteraadsleden, beheerders en commissarissen van intercommunale verenigingen en vertegenwoordigers van gemeenten in de organen van die verenigingen, leden van de raden voor maatschappelijk welzijn en provincieraadsleden. Een artikel werd bijgevoegd om gevolg te geven aan de wens van de Raad van State om de wijze te bepalen waarop de opgelegde taalkennis door de betrokkene zal kunnen worden bewezen.

Op 23 maart 1983 besliste de Executieve het ontwerp te beperken tot de burgemeesters en de schepenen en de bewijsvoering van de kennis van het Nederlands te beperken tot de betwiste gevallen.

Op 2 juni 1983 heb ik mijn ontwerp van decreet, aldus gewijzigd, nogmaals voorgelegd aan de Vlaamse Executieve. Dit ontwerp van decreet is uiteindelijk door de Executieve niet weerhouden.

Op 23 juni 1983 heb ik als volksvertegenwoordiger een wetsvoorstel neergelegd betreffende de taalkennis vereist in het Nederlandse of Franse taalgebied voor de uitoefening van bepaalde politieke mandaten in ondergeschikte besturen. Doch ik meen dat het debat daarover elders moet gevoerd worden.

Op 1 september 1983 heb ik de heer Nothomb, Minister van binnenlandse zaken gevraagd welke maatregelen hij genomen had ter eerbiediging van de taalwetgeving door de gemeenteoverheden van de Limburgse gemeente Voeren en welke sancties hij had ge-

troffen. Tot op heden heb ik op deze brief nog steeds geen antwoord gekregen.

Op 15 december 1983 heb ik het koninklijk besluit van 4 februari 1983 houdende benoeming van de burgemeester van Voeren dat uitwerking had op 31 december 1983 geëvoceerd bij de Vlaamse Regering.

Mijn motivering was gesteund op de opeenvolgende rechtshandelingen van de waarnemend burgemeester die in strijd waren met de taalwetten van toepassing op Voeren. Aangezien de Raad van State duidelijk uitspraak heeft gedaan in meerdere arresten dat de gemeentemandatarissen van het Nederlandse taalgebied Nederlands moeten kennen, stelde ik dat elke daad van de Regering die inbreuk pleegt op de homogeniteit van het Nederlandse taalgebied zoals bepaald in artikel 3bis van de Grondwet, de belangen van de Vlaamse Gemeenschap schaadt.

Ik trok daaruit het besluit om het koninklijk besluit van 4 februari 1983 aanhangig te maken bij het Overlegcomité Regering-Executieven in toepassing van art. 32, § 2 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de woorden van Max Havelaar gebruikend zou ik willen besluiten als volgt : ik vrees dat mijn verhaal eentonig wordt, ook dit laatste voorstel werd door de Vlaamse Executieve niet weerhouden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verhoging van het aankoopbudget voor natuur- en groengebieden

De Voorzitter : Aan de orde is de mon-

Voorzitter

delinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verhoging van het aankoopbudget voor natuur- en groengebieden.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het tijdschrift Natuurreservaten maakt melding van een geplande verhoging van het aankoopbudget voor natuur- en groengebieden met 100 miljoen. Deze verhoging zou in september 1983 gebeurd zijn.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de Minister deze verhoging metterdaad uitgevoerd ?
2. Is deze verhoging, waardoor het totale budget nog geen vierde ten opzichte van 1981 bedraagt, voldoende hoog om de Vlaamse groengebieden te beschermen ?
3. Gaat bij de aankoop de voorkeur gegeven worden aan de waardevolle natuurgebieden, zoals vastgelegd in de prioriteitenlijst door Project natuurbehoud ?

De Voorzitter : De heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, gevolggevend aan zijn mondelinge vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verstrekken.

1. De kredieten werden verhoogd met 150 miljoen en niet met 100 miljoen zoals het geacht lid stelt.
2. Het budget kan nooit hoog genoeg zijn, maar moet rekening houden met de budgettaire mogelijkheden.
3. De kredietverhoging vermeld onder punt 1 was mogelijk door overheveling van kredieten voorzien voor stads- en dorpsherwaardering, die dit jaar niet konden aangewend worden

omdat de procedures voor verschillende projecten niet ver genoeg gevorderd waren. Deze kredieten worden in de eerste plaats gebruikt om principetoezeggingen die in het verleden aan gemeenten werden gedaan, te honoreren. Voor de verwervingen in de toekomst zal men zich uiteraard richten naar de resultaten van wetenschappelijke studies, zoals deze van het project natuurbehoud, uitgevoerd onder voogdij van Waters en Bossen. Tevens zal aandacht worden geschonken aan deze groengebieden, die het meest bedreigd zijn, dit alles uiteraard binnen het kader van de beschikbare financiële middelen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, over het proefakkoord inzake weekendhuisjes

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, over het proefakkoord inzake weekendhuisjes.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, begin 1982 maakte de pers melding van een proefakkoord tussen de Bond Beter Leefmilieu, de Koning-Boudewijnstichting en het Nationaal Comité voor Weekendverblijven. Dit akkoord kwam tot stand op initiatief van de heer Minister.

In dit verband zou ik van de geachte Minister willen vernemen :

1. in hoeverre dit akkoord werd uitgevoerd ;
2. welke verdere stappen de Minister overweegt om tot een definitieve oplossing van het probleem van de illegale weekendhuisjes te komen.

De Voorzitter : De heer Akkermans,

Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het principiële akkoord dat in september 1981 tot stand gekomen is tussen de Koning Boudewijnstichting, de Bond Beter Leefmilieu, het Nationaal Comité der Weekendverblijven, en het kabinet, slaat op maatregelen voor de toekomst. Het heeft geen betrekking op weekendverblijven die in het verleden zijn tot stand gekomen.

Voor zover het de materie betreft die onder de bevoegdheid valt van de ruimtelijke ordening werd, voor wat het kabinet betreft, de hand gehouden aan deze principiële verklaring.

Het is echter te betreuren dat een aantal beleidsintenties, die aansluiten bij de principiële verklaring, op de helling werden gezet door eenzijdige verklaringen in de pers en voortijdige publicaties. Deze hebben invloed gehad op de prijsvorming bij de in het vooruitzicht gestelde aankoop van groene ruimten en de aanleg of verdere uitbouw van recreatieterreinen voor de opvang van recreanten en dit zowel voor dagrecreatie als verblijfsrecreatie.

Door deze reactie werd de uitvoering van een aantal ideeën van in de beginne praktisch onmogelijk gemaakt. Hierbij werd ook gedacht aan de mogelijkheden tot opvang voor eigenaars van weekendverblijven waarvan het verblijf gelegen is buiten een geëgenzone.

Het is begrijpelijk dat de principiële verklaring in de praktijk effectiever resultaten zou gehad hebben indien alle partijen hun volle medewerking zouden verleend hebben aan de verdere uitwerking ervan.

De besprekingen die na de algemene principiële verklaring werden verdergezet, hebben echter niet kunnen leiden tot een gezamenlijk standpunt in verband met een volledige oplossing van het probleem der weekendverblijven, meer bepaald deze die in het verleden werden opgericht.

Een belangrijk punt in het beleid zijn

Voorgrond : VU-fractievoorzitter P. Van Grembergen, die later op de dag nog de spoedbehandeling zou vragen voor zijn voorstel van resolutie betreffende de burgemeester van Voeren. Achter hem : de heer J. Belmans (VU.), die Minister H. Schiltz (VU.) ondervroeg over de gewestwaarborg inzake het investeringsdossier Daf-Oevel

de initiatieven in verband met de stads- en dorpsherwaardering. Punt 2a van de principiële verklaring stelt dat er dient gezorgd voor leefbare, mensvriendelijke steden en dorpen en dat daarom de acties inzake stads- en dorpsherwaardering dienen gestimuleerd. Een van de belangrijkste punten in mijn beleid is de stads- en dorpsherwaardering.

Ik ben ervan overtuigd dat het terug leefbaar maken van steden en dorpen kan leiden tot het afnemen van de verstedelijkingdruk, die onder allerlei vormen, met inbegrip van de verblijfsrecreatie, de open ruimten bedreigt. De inspanningen inzake stads- en dorpsherwaardering zijn mijns inziens een van de efficiëntste middelen om de open ruimten te beschermen.

In aansluiting met de punten vermeld onder rubriek 3 van de principiële verklaring werden een aantal initiatieven getroffen. Kunnen vermeld worden : het rondschrijven van 15 september

1981 naar de provinciale diensten van de stedenbouw en de gemeentebesturen, alsmede de deelname aan de informatiedagen die in elke provincie werden ingericht begin 1982. Tevens werd AROL opdracht gegeven voor elke belangrijke nieuwe overtreding, aan de gerechtelijke instanties toepassing te vragen van de dwangsom.

Wat het tweede punt van de vraag betreft, kan aansluitend bij mijn antwoord op de mondelinge vraag nummer 32 van 18 maart 1982 van de heer Suykerbuyk het volgende gesteld worden.

In het kader van de good-will operatie wordt gezocht naar een gepaste administratieve formule die zou toelaten aan de eigenaars van weekendverblijven waarvan het verblijf gelegen is in een natuurreservaat of een geklasseerd landschap, een voorstel te doen om hun verblijf over te plaatsen naar een zone voor verblijfsrecreatie.

Dergelijke formule stuit echter op verschillende moeilijkheden, onder meer van administratieve aard.

Bovendien beschikt men op dit ogenblik nog niet over een volledige inventaris van deze verblijven, zodat men zich momenteel geen idee kan geven van de omvang van het probleem.

Wat de algemeenheid betreft inzake de weekendverblijven gelegen buiten een zone voor verblijfsrecreatie, dient gesteld dat beleidsvoering het afwegen inhoudt van verschillende waarden. Men beschikt in talrijke gevallen niet over de nodige elementen om deze afweging te doen, noch om zich een idee te vormen over de planologische waarde van het betrokken gebied, noch betreffende de sociale waarden. Wat dit laatste betreft overweeg ik een studie te laten uitvoeren die meer inzicht moet geven in de sociale dimensie van het probleem met de bedoeling te komen tot concrete en realistische initiatieven, welke naast de ecologische aspecten ook rekening houdt met de sociale en menselijke kanten van het probleem.

Ondertussen wordt aan AROL gevraagd een evaluatie te maken gebied per gebied, rekening houdend met de plaatselijke omstandigheden en de

betrokken waarden uit planologisch oogpunt van de zone waarin de weekendverblijven gevestigd zijn.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Belmans tot de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting, over de gewestwaarborg inzake het investeringsdossier Daf-Oevel

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Belmans tot de heer Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting, over de gewestwaarborg inzake het investeringsdossier Daf-Oevel.

De heer Belmans heeft het woord.

De heer J. Belmans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, de Vlaamse Executieve besliste op 13 juli 1983, op uw verzoek, dat de gewestwaarborg inzake het investeringsdossier Daf-Oevel zou worden verleend door de Vlaamse Gemeenschap ten belope van een bedrag van 500 miljoen. Over het dossier werd uiteindelijk door de Vlaamse Executieve beslist op 30 november 1983.

Mag ik van de geachte Minister de redenen vernemen waarom :

1. een definitieve beslissing inzake de waarborgverlening door de Vlaamse Executieve zo lang op zich liet wachten ;
2. het oorspronkelijk voorziene bedrag van 500 miljoen als gewestwaarborg door de Vlaamse Executieve is opgetrokken tot 900 miljoen ?

Is de Minister van oordeel dat deze waarborgverlening in overeenstemming is met de financiële draagkracht van de Vlaamse Gemeenschap ?

De Voorzitter : De heer Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting, heeft het woord.

Minister H. Schiltz (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op de vraag van de heer Belmans kan ik het volgende mededelen.

Schiltz

In het voorjaar werd door de onderneming DAF een belangrijk dossier ingediend met aanvraag overheidswaarborg te bekomen op een consortiaal krediet van 2,8 miljard, bestemd voor modernisering van de bedrijfsinstellingen te Oevel.

Dit dossier werd, gelet op het grote belang én voor de tewerkstelling én voor de Vlaamse economie, zorgvuldig onderzocht door de Diensten van het Openbaar Krediet en door de Inspectie van Financiën van de Vlaamse Gemeenschap.

Beide instanties gaven een principieel gunstig advies maar stelden voor, gelet op de financiële draagkracht en de begrotingssituatie van de Vlaamse Gemeenschap, gebruik te maken van de mogelijkheid - voorzien in de wetten van augustus 1980 - een aanvullende waarborg van de centrale regering te vragen. De draagkracht van het Vlaamse Gewest werd geraamd op 500 miljoen, zodat voor 1,8 miljard aanvullende waarborgen van de centrale overheid moest worden gevraagd.

Op dertien juli 1983 heeft de Vlaamse Executieve eenparig dit advies onderschreven en beslist de gewestwaarborg ten belope van een half miljard toe te kennen en de Voorzitter van de Vlaamse Executieve te machtigen om bij de centrale regering de aanvullende staatswaarborg te vragen voor het saldo. Nog diezelfde dag werd deze aanvraag inderdaad aan de Minister van financiën van de centrale regering overgemaakt. Het dossier werd door de Inspectie van Financiën van de centrale regering gunstig geadviseerd.

De beslissing evenwel liet op zich wachten en op 9 september werd het dossier door de ministerraad sine die verdaagd. Tot driemaal toe, op 14 september, 20 september en 3 oktober heb ik aangedrongen opdat bij de centrale regering zou worden tussenbeide gekomen teneinde de realisatie van het investeringsprogramma niet nodeloos te vertragen en aan te dringen op een spoedige beslissing. Op 5 oktober heeft de Vlaamse Executieve de Voorzitter en mijzelf opdracht gegeven met de nationale regering overleg

te plegen met het oog op het spoedige afhandelen van dit dossier. Gedurende drie opeenvolgende weken werden verscheidene afspraken vastgelegd die telkens weer om niet nader te verklaren redenen werden afgezegd. Aansluitend op een onderhoud dat op 27 oktober plaatsvond, heb ik op 16 november in een schrijven aan de Minister van Financiën van de centrale regering nogmaals aangedrongen op een spoedige beslissing van de ministerraad op basis van het dossier dat door de Vlaamse regering op 13 juli was ingediend, dat voorzag in een gewestwaarborg voor 0,5 miljard en vroeg om toekenning van een staatswaarborg suppletief voor het saldo.

Op 25 november werd ik door de Minister van Financiën van de centrale regering op de hoogte gebracht van de beslissing van de Ministerraad. Zij luidt als volgt : indien de Vlaamse Executieve ermee akkoord gaat de gewestwaarborg op te trekken tot 900 miljoen, is de Ministerraad bereid complementair de staatswaarborg te verlenen voor een bedrag van 1,9 miljard op het consortiaal krediet van 2,8 miljard.

Gelet op deze toestand heb ik aan de Vlaamse Executieve gevraagd of zij onze beslissing van 13 juli kon herzien. De Vlaamse Executieve heeft bij meerderheid beslist op de eis van de centrale regering in te gaan en de gewestwaarborg te verlenen voor 900 miljoen, waarop de centrale regering dan complementair het saldo als waarborg kan verlenen.

Dat is het chronologisch verloop van het dossier. Het bevat in se reeds een antwoord op de drie vragen van het geacht lid.

Ten eerste, de lange duur waarmee de behandeling van dit dossier gepaard is gegaan, is te wijten niet aan de Vlaamse regering die met bekwame spoed dit dossier heeft afgehandeld doch wel aan de zeer lange tijd die door de centrale regering is genomen om tot de eindbeslissing te komen.

Ten tweede, het oorspronkelijk voorgestelde bedrag van de gewestwaarborg werd van 500 miljoen op 900 miljoen gebracht omdat ons uiteindelijk geen andere keuze meer overbleef.

De Vlaamse regering zag zich in de situatie geplaatst zeer belangrijk investeringsprogramma in een streek die qua tewerkstelling niet bevoordeeld is, en voor een bedrijf dat voor onze economie vrij belangrijk is, te blokkeren ofwel zich neer te leggen bij de eis van de centrale regering. In die omstandigheden zal het geacht lid begrijpen dat ons werkelijk geen andere keuze overbleef dan de gewestwaarborg te verhogen tot 900 miljoen.

Ten derde, de vraag of deze waarborgverlening in overeenstemming is met de financiële draagkracht van de Vlaamse Gemeenschap, moet ik negatief beantwoorden. Inderdaad, indien men alle normale financiële technieken op dit bedrag toepast, moet men toegeven dat begrotingsgewijze aan de Vlaamse Gemeenschap een onredelijk zware last wordt opgelegd, te meer daar voor het kredietbedrag van 2,8 miljard voor ruim 1,8 miljard zakelijke panden en waarborgen aanwezig zijn zodat het werkelijke risicogedeelte van het krediet op 1 miljard kan worden geraamd. In dat opzicht was het voorstel van de Vlaamse regering redelijk : de verdeling van het reële risico voor de helft voor de Vlaamse Gemeenschap en suppletief voor de helft voor de centrale regering.

De oplossing die wij hebben moeten aanvaarden, komt erop neer dat de Vlaamse Gemeenschap exclusief het reële risico draagt. Begrotingsgewijze zijn wij verplicht een risico te nemen dat in feit onze draagkracht overtreft.

Ten slotte merk ik op dat bij de behandeling van dit dossier het wel te betreuren valt dat men vanuit sommige milieus heeft gemeend te moeten interveniëren bij de centrale regering, buiten het weten en alleszins zonder coördinatie met de Vlaamse regering, zodat de onderhandelingspositie van de Vlaamse regering hierdoor gevoelig werd verzwakt. Tot verbazing van eenieder heeft men bovendien post factum tendentieuze berichten in de streek doen verschijnen waarin de Vlaamse regering, en meer nog de Minister van financiën van de Vlaamse regering, verantwoordelijk werd gesteld voor de trage afhandeling van het dossier, hoewel nochtans is geble-

Schiltz

ken dat de Vlaamse regering alle inspanningen heeft gedaan om het op de meest gunstige wijze te kunnen oplossen en dat de verantwoordelijkheid voor de vertraging elders moet worden gezocht. (**Applaus bij de W**)

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de vuilverwerkingsproblematiek in de streek van Lier

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de vuilverwerkingsproblematiek in de streek van Lier.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, na de Rupelstreek dreigt nu ook de streek van Lier uitgebouwd te worden tot één reusachtig stortterrein. IGEMO doet alle pogingen om haar project, dat circa 250 miljoen zal kosten, door te drukken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. De kans is reëel dat een aantal gemeenten dat thans nog zijn afval afvoert naar de verbrandingsoven van Heist-op-den-Berg, wegens betere voorwaarden Lier als stortplaats zal kiezen.

Deze verbrandingsoven, die thans voor 60 ten honderd is bezet, zal dan nog minder afval te verwerken krijgen, waardoor deze niet meer leefbaar is. Wat wordt concreet gedaan om de terugloop van de bestaande afvaltoevoer te Heist-op-den-Berg te voorkomen ? Is het niet efficiënter de afvaltoevoer aldaar te verhogen in plaats van de afbouw in de hand te werken ?

2. De kostprijs van de vuilverwer-

kingsinstallaties te Lier loopt op tot 250 miljoen frank. Anderzijds bedragen de jaarlijkse afkortingen aan kapitaal en interesten te Heist-op-den-Berg 7,5 miljoen frank, de bezoldigingen van het personeel 3,5 miljoen frank, de werkingskosten 11,6 miljoen frank enzovoort.

Is het in deze tijd van inleveren verantwoord kwistig om te springen met de schaarser wordende geldmiddelen ?

Is het niet beter de bestaande verbrandingsovens uit de regio's maximaal te benutten vooraleer nieuwe en dure projecten te steunen ?

3. De putten van Cuykens te Lier liggen pal aan de rijksweg Lier-Duffel, die bovendien ter hoogte van het toekomstige stort nog een gevaarlijke bocht maakt.

Wordt er rekening gehouden met brandhaarden die frequent op stortplaatsen voorkomen en waarvan de dichte rook een gevaar vormt voor het verkeer ?

Welke oplossingen zijn te Lier voorzien om de gevaarsrisico's op deze drukke rijweg niet nodeloos te verhogen ?

4. Niet ver van de putten van Cuykens bevindt zich een groot waterwinningsgebied dat weldra nog verruimd zal worden.

Wat zullen de gevolgen zijn van het te verwachten percolatiewater voor deze drinkwaterwinning die circa 1 miljoen verbruikers van drinkwater moeten voorzien ?

De Voorzitter : Het woord is aan de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, die zal antwoorden in naam van Minister Lenssens, die een vergadering van de Commissie bijwoont.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, aansluitend op mijn antwoord op zijn schriftelijke vraag dd. 18 augustus 1983 van het geacht lid, betreffende hetzelfde onderwerp, kan ik het volgende meedelen.

De optimale benutting van de huis-

vuilverbrandingsoven van Heist-op-den-Berg hoeft door de ingebruikname van de breekinstallatie te Lier door de Intercommunale IGEMO niet in 't gedrang te komen.

Zoals reeds aangestipt in mijn antwoord op de vraag nummer 189, zullen de verwerkingskostprijzen elkaar dicht benaderen.

Op dit ogenblik worden reeds onderhandelingen gevoerd tussen IGEMO en de gemeente Heist-op-den-Berg, met het oog op een integratie van beide verwerkingseenheden, bijvoorbeeld door een overname door IGEMO van de oven van Heist-op-den-Berg.

Wanneer de integratie tot stand komt, lijkt het mij evident dat de oven maximaal zou benut worden, zodat IGEMO minder hoeft te storten en dus haar breekinstallatie en stort-infrastructuur gedurende een heel wat langere termijn kan gebruiken.

Dit voordeel zou nog belangrijker worden, wanneer ook de Stad Mechelen haar huisvuil in dit samenwerkingsgebied zou laten verwijderen.

Daarbij dient nog opgemerkt dat ook het grof vuil van heel het samenwerkingsgebied IGEMO - Heist-op-den-Berg alleen via de breekinstallatie kan verwijderd worden.

Wat betreft mogelijke brandhaarden en de daarbij horende rookontwikkelingen, dient opgemerkt dat de vergunningsvoorwaarden voor stortterreinen ter zake de nodige maatregelen bevatten. Ik verwijs het geacht lid hierbij naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982, dat werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 10 juni 1982.

Ook de waterhuishouding van stortplaatsen moet aan strenge voorwaarden voldoen, ten einde grondwaterverontreiniging te voorkomen.

In concreto gaat het hier om een klei-put die ter zake voldoende veiligheid biedt.

Uiteraard zal het percolatiewater volgens de regels van de kunst moeten verwijderd worden, en daardoor zal

Akkermans

een lozingsvergunning nodig zijn.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De Voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 34 van het reglement heeft de heer Dierickx bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik ben zo vrij de spoedbehandeling in openbare vergadering te vragen voor ons voorstel van resolutie betreffende het vreemdelingenbeleid.

Wij gaan ervan uit dat het wetsontwerp van Minister Gol onzinnig is zolang er geen efficiënte coördinatie bestaat tussen het nationaal beleid en de Gemeenschappen, tot wiens bevoegdheid de persoonsgebonden materies behoren. Vreemdelingenbeleid heeft immers te maken met onthaal, onderwijs, gezondheidszorg, wat ik ook aanduid in de toelichting bij mijn voorstel van resolutie.

Aan de ene kant hebben de Gemeenschappen de mogelijkheden en de opdracht een positieve integratiepolitiek te voeren ten opzichte van gastarbeiders en vreemdelingen.

Aan de andere kant krijgen de gemeenten van de nationale overheid de mogelijkheid illegalen te maken door te weigeren vreemdelingen in te schrijven en deze vreemdelingen worden dan weer bedreigd door het wetsontwerp Gol dat stipuleert dat illegalen zelfs geen recht meer hebben op uitkeringen van het OCMW, geen geld meer kunnen krijgen en zelfs geen vergoeding voor repatriëringskosten.

Op het ogenblik dat Minister Poma

zijn tentoonstelling „Culturen als buren” laat rondreizen door Vlaanderen ter bevordering van de integratie, een tentoonstelling die zes à tien miljoen kost, worden de OCMW het recht ontzegd geld te geven aan onwettig, illegaal, in het land verblijvende vreemdelingen.

Hoe kan men de integratie, met respect voor ieders culturele identiteit bevorderen als men in het wetsontwerp Gol zelfs de keuze van de huwelijkspartner beperkt. Het kind van een in België geboren vreemdeling mag zelfs geen beroep meer doen op het gezinsherenigingsrecht. Het mag nog wel huwen met een landgenote, maar deze mag niet meer overkomen. Dat wil zeggen dat een Belg wel een Turkse mag laten overkomen, maar een Turk niet. De geest van het wetsontwerp Gol streeft vlugge naturalisatie na, maar naturalisatie kan maar het einde zijn van een educatief en sociaal proces. Voor het educatieve en het sociale zijn de Gemeenschappen in grote mate verantwoordelijk.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, er is één ding waarvan we wel overtuigd en doordrongen moeten zijn. De ontwikkelingssamenwerking vandaag de dag begint in ons eigen land. Ze begint daar waar misdeelden uit de derde wereld een beroep doen op onze solidariteit en onze gastvrijheid. Als wij de wetteksten goed bekijken stellen wij vast dat aan de Gemeenschappen van dit land de mogelijkheid en de opdracht werd gegeven deze soort ontwikkelingssamenwerking in Vlaanderen, en ook in het Franstalig landsgedeelte, in de praktijk om te zetten. Het is dan ook onaanvaardbaar dat een constructief vreemdelingenbeleid door de Vlaamse Gemeenschap gevoerd zomaar kan worden gedwarsboomd en ongedaan gemaakt door de nationale regering en het nationale Parlement.

Wij vragen dus met klem het wetsontwerp Gol even in de koelkast te stoppen tot doeltreffende concertatie zal hebben plaatsgehad tussen de verschillende gezagsorganen, verantwoordelijk voor het vreemdelingenbeleid, ten einde een coherent beleid mogelijk te maken.

Om deze redenen vraag ik de spoed-

behandeling in openbare zitting voor deze resolutie.

De Voorzitter : Ik wil er de nadruk op leggen dat het hier om een procedure gaat en niet over de grond van de zaak.

Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Ik zal de Raad omtrent het voorstel tot spoedbehandeling onmiddellijk vóór de stemmingen raadplegen.

ONTWERP VAN DECREET waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984 - 12-A (1983-1984) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vermeiren, verslaggever, heeft medegedeeld dat hij naar zijn verslag verwijst.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, het is met spijt dat ik hier de fiere slogan moet citeren die de Vlaamse Executieve zelf heeft ingevoerd en die zegt : „Wat wij zelf doen, doen wij beter”. Ik zeg wel met spijt, omdat allen die het voorliggend ontwerp van decreet betreffende de voorlopige kredieten en de voorgeschiedenis ervan bekijken, tot de conclusie moeten komen dat die slogan helaas niet beantwoordt aan de werkelijkheid.

Zowel in de Franse Gemeenschapsraad als in de Waalse Gewestraad zijn de begrotingen reeds goedgekeurd en heeft men geen beroep moeten doen

Van Elewycck

op voorlopige kredieten.

Het is, nogmaals helaas, ingevolge het gekibbel binnen de Vlaamse regering dat door leden van de Executieve zelf in het openbaar werd gebracht, dat de begrotingsdocumenten niet tijdig werden ingediend. Daardoor was de Raad niet in de mogelijkheid zijn werk op een behoorlijke manier te doen.

Dat is een eerste reden waarom wij zeggen dat de slogan niet beantwoordt aan de realiteit.

Ten tweede, waarom werd de middenbegroting, onze financiewet, niet tijdig ingediend, ook al kibbelde men over de uitgavenbegroting ?

Ofwel hebben wij die middelenbegroting nodig om onze ontvangsten te kunnen realiseren, ofwel hebben wij die middelenbegroting niet nodig en krijgen wij het grootste deel van de ontvangsten in elk geval toegestoken via de rij ksmiddelenbegroting.

Wanneer wij die middelenbegroting nodig hebben om onze ontvangsten te kunnen boeken, dan kunnen wij de vraag stellen van welke kredieten deze voorlopige kredieten zullen worden afgenomen. Waar zijn die middelen ? De Vlaamse Raad zal immers maar volgende maand kunnen stemmen over de middelenbegroting.

Wanneer wij de middelenbegroting niet nodig hebben, kunnen wij eveneens de vraag stellen waarom ze dan wordt ingediend, waarom ze dan moet worden besproken en waarom er dan moet over worden gestemd ?

Tot mijn verbazing blijkt uit het verslag, dat overigens correct is, dat de Executieve uitgaat van de stelling dat wij in feite die middelenbegroting niet nodig hebben, want dat het geld er toch al is.

Dat was, ik herhaal het, de tweede reden waarom wij vinden dat de slogan, die ik in het begin van mijn uiteenzetting heb geciteerd, geweld wordt aangedaan.

Ten derde, artikel 19 van het voorliggend ontwerp geeft voorlopige kredie-

ten met terugwerkende kracht tot 1 januari.

Van twee zaken één : ofwel gaat het om uitgaven waarover men tussen 1 en 12 januari heeft beslist. Deze uitgaven moeten de normale werking van de instellingen mogelijk maken. Die uitgaven kan men altijd beslissen bij deliberatie in de Executieve ; daarover heeft men geen decreet nodig, dus zeker geen met terugkerende kracht. Ofwel heeft men in die 12 dagen uitgaven beslist waarvoor men noch bevoegd, noch gemachtigd was. Dienengevolge moeten wij nu post factum deze uitgaven met een terugwerkende kracht dekken. Mijns inziens is dit geen behoorlijke politiek ; het is veel-er een werkmethode die wij van de Executieve niet hadden verwacht.

Heren Ministers, waarde collega's, er zijn bijgevolg redenen te over om dit ontwerp niet te aanvaarden. De SP-fractie zal echter niet neen stemmen uit respect voor de werking voor onze instellingen en tevens uit respect voor het personeel dat met deze voorlopige kredieten begin februari zal moeten worden uitbetaald. Wij hebben ons amendement bij artikel 19 opnieuw ingediend om deze voorlopige kredieten te laten ingaan op de dag van de afkondiging van het decreet in het Staatsblad. Wij zullen ons bij de eindstemming onthouden.

Wij betreuren intussen echter dat de Executieve haar fiere slogan onwaar heeft gemaakt. (**Applaus op verscheidene banken**)

De heer G. Verhaegen : Ik vraag mij af, als wij ons allen onthouden welke problemen er ontstaan voor het personeel en de uitbetalingen.

De heer L. Dhoore : Welk is de situatie van het personeel ?

Minister H. Schiltz : Wat dat betreft heeft collega Van Elewycck de gemeentebegroting en de begroting van de Vlaamse Gemeenschap met elkaar verward. Inderdaad, het personeel wordt betaald via de mechanismen van de vaste uitgaven. Deze uitgaven geschieden alleszins. Zij worden door de rekeningswet geregeld indien de begroting niet wordt goedgekeurd of indien een andere begroting zou wor-

den goedgekeurd. De uitgaven inzake personeel zullen niet worden geblokkeerd. Dit neemt echter niet weg dat de situatie onaangenaam zou zijn omdat niet alleen het personeel maar ook de werkingskosten - die niet via het mechanisme van de vaste uitgaven geschieden - dienen te worden betaald.

De Voorzitter : Als iedereen dit ontwerp verwerpt is er geen eindstemming nodig.

De heer G. Verhaegen : Ik heb alleen de vraag willen stellen om de toestand te verduidelijken.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? Zoniet gaan wij over tot de artikelsgewijze bespreking.

De heer J. Van Elewycck : Mijnheer de Voorzitter, betekent dit dat de Executieve deze tussenkomst volledig onbeantwoordt laat ?

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewycck, wanneer niemand het woord meer vraagt, ga ik over tot de artikelsgewijze bespreking.

Minister H. Schiltz : Ik had mijn hand opgestoken, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : De heer Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting, heeft het woord.

Minister H. Schiltz (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het spreekt vanzelf dat de Executieve en zeker de verantwoordelijke Ministers de uiteenzetting van de heer Van Elewycck niet onbeantwoordt zullen laten. Dat zou wel een erg onbehoorlijke en onelegante houding zijn, hetgeen niet de gewoonte is van de Executieve tegenover de Raad.

Sta mij toe eerst de twee technische opmerkingen van de heer Van Elewycck, met name zijn tweede en derde opmerking, te beantwoorden.

De heer Van Elewycck vraagt of wij voorlopige kredieten kunnen goedkeuren zolang onze middelenbegroting niet is goedgekeurd, vermits dit onze financiewet zou zijn.

Ik denk dat hier een begripsverwarring bestaat. In het huidige stadium althans is onze middelenbegroting

Schiltz

nog geen financiewet omdat daarin geen enkele toelating tot het heffen van belastingen of retributies is vervat.

De heer Van Elewyck heeft dan de vraag gesteld of het hier niet om een overbodig document gaat. Ik denk niet dat zulks het geval is. Misschien zou de heer Van Elewyck zijn stelling puur abstract, begrotingsrechtelijk kunnen staven en zeggen dat men ook zonder deze middelenbegroting de uitgavenbegroting kan laten goedkeuren, vermits, de middelen externe middelen zijn die automatisch van buitenuit worden overgemaakt. Dat is echter niet helemaal juist, want er zijn ook eigen inkomsten die geen fiscale inkomsten zijn, maar toch inkomsten.

Het gaat hier om twee zaken.

Ten eerste, is het een hoge akte als u wil, waarin de Raad vaststelt binnen het kader van welke voorzienbare middelen de uitgaven moeten geconcipieerd worden. Het is een raming die geen machtiging verleent tot het heffen van belastingen of retributies. Wij leggen vast wat de financiële toestand langs de kant van de middelen vermoedelijk is of zal zijn.

Ten tweede - en dit heeft dan wel een politieke betekenis - in deze middelenbegroting liggen de beslissingen vervat die de centrale regering neemt wat betreft de hoogte van de *ristorno's*. Dat wordt in de middelenbegroting vastgelegd en op die manier wordt de Vlaams Raad impliciet uitgenodigd zich daarover uit te spreken. In die zin heeft dit document wel degelijk zijn betekenis dacht ik.

Een tweede opmerking gaat over de terugwerkende kracht. De heer Van Elewyck vraagt of dit wel redelijk is en wat er tijdens de periode tussen 1 en 12 januari allemaal is gebeurd. Welnu, ik kan hem geruststellen. Er is zeer weinig gebeurd, althans gedurende een gedeelte van deze termijn, al was het maar omdat de ordonnancerende instanties meestal met verlof waren. Dit is natuurlijk geen juridische of politieke, maar een menselijke opmerking.

Wij hebben dit decreet inderdaad niet

nodig om uitgaven te kunnen doen, dat kunnen wij ook bij deliberatie.

Aan de andere kant weet u ook dat begrotingsrechtelijk en ook wat de relaties met het Rekenhof betreft, het verkieslijk is dat er een decreet bestaat, omdat daardoor allerlei overbodige dingen kunnen vermeden worden die uiteindelijk ten nadele van de betrokkenen zouden uitvallen, zoals personen die rekeningen moeten ontvangen en die hun betalingen zouden uitgesteld zien. Ik meen dat in dit opzicht en technisch gesproken het adagium „quod abrendat non viceat” hier zeker en vast van toepassing is. Overigens, juridisch bestaat er geen enkel bezwaar tegen het dateren van een begroting of van voorlopige kredieten op 1 januari. Dat is trouwens sedert lang in ons land gebruikelijk. Er worden begrotingen goedgekeurd op het einde van het jaar waarvan de werking eigenlijk k inging op 1 januari van dit jaar. In dit opzicht is het voorgestelde decreet helemaal niet zonderling te noemen.

Geachte collega's, ik meen dat wij hier niet in polemieken moeten vervallen of moeilijkheden uitstellen. Toch geloof ik dat het politiek behoorlijk is niet te verbergen dat, indien er rond de wijze waarop de begroting wordt opgemaakt geen politieke verwickelingen waren geweest, de Vlaamse regering, zoals de Waalse regering en de Franse Gemeenschapsregering, haar begroting ruim vóór Nieuwjaar had kunnen indienen, zodat de eindstemming daarvan reeds had kunnen plaatsgrijpen, maar ik weet niet of de eindstemming reeds vroeger plaats had kunnen vinden.

Dat is de toestand waarmee wij nu eenmaal leven. Wij zullen dus gedurende het verdere verloop van de legislatuur, er moeten voor zorgen dat dit niet al te veel de efficiëntie van de werking van de Vlaamse Executieve benadeelt of belemmert.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord bij de algemene bespreking ?

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijn-

heer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik verontschuldig mij op dit ogenblik, nadat de Minister heeft gesproken in dit debat nog het woord te nemen.

Ik wenste een opmerking te maken vooraleer de Minister zijn uiteenzetting gaf. Dit was mij echter onmogelijk want er zijn op dit ogenblik een zestal commissies in vergadering, waaronder de Commissie buitenlands beleid waarvan ik lid ben en het voordeel van de goden, om op verschillende plaatsen tegelijkertijd aanwezig te zijn, is mij nog altijd niet toegemeten.

Ik betreur het feit dat ook de Vlaamse Executieve er niet in geslaagd is haar begroting tijdig bij de Commissie in te dienen en als gevolg daarvan ook niet tijdig in de openbare vergadering. Wij weten echter dat de reden hiervan niet is dat men begrotingstechnisch niet in staat is geweest dit te doen maar dit wel te wijten is aan het feit dat het politieke spel in de Vlaamse Executieve, en de verhouding aldaar, voor gevolg hebben gehad dat men niet met mekaar in gesprek is gekomen over de begroting zelf. Aanvankelijk scheen het zelfs de bedoeling te zijn dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve deze begroting naar zijn kabinet en naar zijn kabinet alleen toetrok datgene zelfs wat normaal behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschapsminister van begroting.

Ik betreur deze mentaliteit. Dit komt in Vlaanderen absoluut niet goed over. Wij hadden gehoopt op een andere politieke moraliteit en op een andere politieke werking. De start eind 1981 begin 1982 bleek hoopvol te zijn en gebeurde in ieder geval vol goede bedoelingen. De goede bedoelingen zijn echter na enkele maanden in de modder blijven steken. Vermits wij nog maar twee jaar bezig zijn hoop ik dat de komende twee jaar kansen tot rechtekken en tot herpakken bieden. **(Applaus bij de W)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord in de algemene bespreking ?

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Voorzitter

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet waarbij voorlopige kredieten worden geopend die in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984.

1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onverminderd de bevoegdheid van de Raad om zelfstandig op te treden als ordonnateur inzake het krediet ingeschreven onder artikel 01.01.01 van Sectie 01 van Titel 1, worden ten behoeve van de Vlaamse Executieve, met betrekking tot de werkingskosten van de organen en de diensten van de Vlaamse Gemeenschap voorlopige kredieten geopend welke in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984 :

- a) lopende uitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten : 2.260,4 miljoen frank ;
 - ordonnanceringskredieten : 110,0 miljoen frank ;
- b) kapitaaluitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten : 41,2 miljoen frank.

De desbetreffende uitgaven worden opgesomd onder de titels I en II van de tabel gevoegd bij het decreet van 1 juni 1983 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983. Zij worden er aangeduid met code 01 in de vijfde en zesde stand van het artikelnummer.

- **Aangenomen.**

Artikel 2

Met betrekking tot de bevoegdheden verleend in artikel 59bis van de Grondwet worden ten behoeve van de Vlaamse Executieve voorlopige kredieten geopend welke in mindering komen van de begroting van de

Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984 :

- a) lopende uitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten : 7.277,1 miljoen frank ;
 - ordonnanceringskredieten : 4,0 miljoen frank.
- b) kapitaaluitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten : 1.016,3 miljoen frank ;
 - ordonnanceringskredieten : 373,9 miljoen frank.

De desbetreffende uitgaven worden opgesomd onder de titels I en II van de tabel gevoegd bij het decreet van 1 juni 1983 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983. Zij worden er aangeduid met code 02 in de vijfde en de zesde stand van het artikelnummer.

- **Aangenomen.**

Artikel 3

Met betrekking tot de bevoegdheden verleend in artikel 107quater van de Grondwet worden ten behoeve van de Vlaamse Executieve voorlopige kredieten geopend welke in mindering komen van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984 :

- a) lopende uitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten : 3.010,8 miljoen frank ;
 - ordonnanceringskredieten : 4,4 miljoen frank.
- b) kapitaaluitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten : 2.056,6 miljoen frank ;
 - ordonnanceringskredieten : 1.642,0 miljoen frank.

De desbetreffende uitgaven worden opgesomd onder de titels I en II van de tabel gevoegd bij het decreet van 1 juni 1983 houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1983. Zij worden er aangeduid met code 03 in de vijfde en zesde stand van het artikelnummer.

- **Aangenomen.**

Artikel 4

Zijn van 1 januari 1984 af toegestaan, de vastleggingen betreffende de nieuwe verplichtingen waarvoor de toelating wordt aangevraagd onder Titel I - Lopende uitgaven (gesplitste kredieten) en Titel II - Kapitaaluitgaven (gesplitste kredieten) voor het begrotingsjaar 1984.

- **Aangenomen.**

II. BEPALINGEN IN VERBAND MET DE BEVOEGDHEDEN VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP HAAR VERLEEND BIJ ARTIKEL 59BIS VAN DE GRONDWET

Artikel 5

Door bemiddeling van de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg en van de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid wordt het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen gemachtigd de verbintenis aan te gaan tot het betalen op de vervaldag, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste twintig jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen bedoeld in artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van die van 23 december 1963 op de ziekenhuizen.

Tijdens de eerste zes maanden van 1984 mogen de verbintenissen gesloten door de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid gaan tot een totaalbedrag aan leningen van 275.000.000 frank ; deze gesloten door de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg tot een totaalbedrag aan leningen en Welzijnzorg tot een totaalbedrag aan leningen van 177.500.000 frank.

- **Aangenomen.**

Artikel 6

De Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg wordt ertoe gemachtigd namens de Gemeenschapsminister de verbintenis aan te gaan tot betalen op de vervaldag, aan de ge-

Voorzitter

westelijke en lokale besturen, van de interest en de aflossing binnen een termijn van ten hoogste 20 jaar van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan, ter vervanging van de toelage aan de ondergeschikte openbare besturen voor uitvoering van werken die onder zijn hoog toezicht staan. Deze verbintenissen mogen voor de eerste zes maanden van 1984 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 76.500.000 frank.

- **Aangenomen.**

III. BEPALINGEN IN VERBAND MET DE BEVOEGDHEDEN VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP HAAR VERLEEND BIJ ARTIKEL 107QUATER VAN DE GRONDWET

Artikel 7

De Gemeenschapsminister van Huisvesting wordt ertoe gemachtigd in naam van de Vlaamse Gemeenschap de verbintenis aan te gaan op de vervalddag en binnen een maximumtermijn van tien jaar aan de financiële instellingen de intresten en de delging te betalen van de bedragen die zij voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap aan de bouwers en de kopers van volkswoningen en aan hen die hun woning saneren, verbeteren en aanpassen, betaald hebben als premies of als verminderingen van de intrest.

Deze verbintenissen mogen voor de eerste zes maanden van 1984 een totaal bedrag aan premies van 1.059.300.000 frank niet overschrijden.

- **Aangenomen.**

Artikel 8

Met betrekking tot het Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie van Titel IV van de tabel gevoegd bij voormeld decreet worden voor het jaar 1984 nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot be-

loop van 3.666.000.000 frank voor de sector „Economische Zaken” en tot beloop van 1.017.600.000 frank voor de sector „Middenstand”.

- **Aangenomen.**

Artikel 9

Met betrekking tot het artikel 60.05.03A, Sectie 75, Deel II van Titel IV, - Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie, van de tabel gevoegd bij voormeld decreet worden voor de eerste zes maanden van het jaar 1984 nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 100 miljoen frank voor de sector „Infrastructuur”. Het bedrag van de tussenkomsten in verband met Europees Fonds voor de Regionale Ontwikkeling, te vereffenen tijdens het begrotingsjaar 1984, wordt bij voornoemd bedrag gevoegd.

- **Aangenomen.**

Artikel 10

Met betrekking tot artikel 60.01.03A, Sectie 76, Deel II van Titel IV - Fonds voor de Economische Expansie en Regionale Reconversie -, van de tabel gevoegd bij voormeld decreet worden voor de eerste zes maanden van het jaar 1984, nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot verloop van 2,5 miljoen frank.

- **Aangenomen.**

Artikel 11

Met betrekking tot artikel 60.09.03A, Sectie 76, Deel II van Titel IV, - Fonds bestemd voor de strijd tegen de hinder (geluid en luchtverontreiniging) van de tabel gevoegd bij voormeld decreet worden voor de eerste zes maanden van 1984 nieuwe vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 7,5 miljoen frank.

- **Aangenomen.**

Artikel 12

Met betrekking tot artikel 60.35.03A,

Sectie 75, Deel II van Titel IV, van de tabel gevoegd bij voormeld decreet, worden voor de eerste zes maanden van 1984 vastleggingsmachtigingen verleend tot beloop van 50,0 miljoen frank.

- **Aangenomen.**

Artikel 13

De Gemeenschapsminister van Huisvesting wordt ertoe gemachtigd de hieronder vermelde instellingen toe te laten voor de eerste zes maanden van 1984 verbintenissen aan te gaan tot het naast elke instelling aangegeven bedrag in het kader van de sociale huisvesting :

- de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting : 1.700.000.000 frank ;

- de Nationale Landmaatschappij : 1.850.000.000 frank ;

- het Woningfonds van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen : 1.900.000.000 frank.

- **Aangenomen.**

Artikel 14

De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, worden ertoe gemachtigd, namens het Gewest, de verbintenissen aan te gaan tot het betalen op de vervalddag aan de gewestelijke en lokale openbare besturen, van de interest en de aflossing, binnen een termijn van ten hoogste 20 jaar, van leningen door het Gemeentekrediet van België toegestaan ter vervanging van de toelagen aan de ondergeschikte besturen voor de uitvoering van werken die vermeld zijn in artikel 2, §1, V en VI van het besluit van de Regent van 2 juli 1949, gewijzigd door latere Koninklijke Besluiten en bij artikel 3,4 en 5 van het Koninklijk Besluit van 23 juli 1981. Die verbintenissen mogen voor de eerste zes maanden van 1984 gaan tot een totaal aan leningen dat niet meer mag belopen dan 1.156.500.000 frank.

- **Aangenomen.**

Voorzitter

IV. ANDERE BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 15

Elke verbintenis, aan te gaan krachtens de artikelen 6 tot en met 12 en 14 wordt onderworpen aan het visum van de Controleur der Vastleggingen en aan het Rekenhof.

Voor de tiende van iedere maand legt de Controleur der Vastleggingen aan het Rekenhof een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor, die eensdeels het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand geïmpeerd werden, en anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die geïmpeerd werden sinds het begin van het jaar.

- **Aangenomen.**

Artikel 16

De machtigingen die het voorwerp uitmaken van dit decreet mogen niet aangewend worden tot lopende en kapitaaluitgaven, vroeger niet toegelaten door de Wetgevende of Decreterende Macht.

- **Aangenomen.**

Artikel 17

De Schatkist wordt ertoe gemachtigd voorschotten toe te staan wanneer de verrichtingen in verband met de rekeningen 87.09.03.00B en 87.09.05.00B van de sectie „Thesaurieverrichtingen” - bezoldigingen en andere uitgaven te betalen door de Centrale Dienst der Vaste Uitgaven voor rekening van de Rijkspsihiatrische inrichtingen, respectievelijk Rekkem en Geel, een debettoestand van die rekeningen veroorzaken.

- **Aangenomen.**

Artikel 18

De Schatkist is gemachtigd voorschotten toe te kennen wanneer de rekenin-

gen van fondsen, die het voorwerp uitmaken van de artikels 60.21.03A, 60.28.03A en 60.32.03A van de Sectie 80 - Huisvesting, van Titel IV, van de tabel gevoegd bij voornoemd ontwerp van decreet, zich in debettoestand bevinden.

- **Aangenomen.**

Artikel 19

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1984.

Bij dit artikel stelt de heer Van Elewyck een amendement voor. De tekst luidt als volgt : „Dit decreet treedt in werking op de dag van de afkondiging”.

Vraagt u het woord, mijnheer Van Elewyck ?

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs ter zake én naar mijn betoog tijdens de algemene bespreking én naar de toelichting vermeld bij de indiening van het amendement.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

Minister H. Schiltz : Mijnheer de Voorzitter, ik meen daareven op de motivering van het amendement te hebben geantwoord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, ik wil doen opmerken dat de motivering van de Minister mij niet heeft overtuigd.

De Voorzitter : De stemming over het amendement op en artikel 19 zelf worden tot deze namiddag aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. We zullen om 15 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende eindregeling van de begroting van de culturele zaken van de Nederlandse

Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979
- 16-A (1983-1984)-Nrs. 1 en 2
- 18-A (1982-1983) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de culturele zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vermeiren, verslaggever heeft medegedeeld naar zijn verslag te verwijzen.

Vraagt iemand het woord ? (**Nee**)

Aangezien niemand het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de culturele zaken van Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979.

HOOFDSTUK 1

Vastleggingen gedaan ter uitvoering van de cultuurbegroting

§ 1. Vaststelling van de vastleggingen

Artikel 1

De vastleggingen van uitgaven ten laste van de vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1979 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel A, kolom 6, de som van 1.876.925.759 frank.

- **Aangenomen.**

Artikel 2

De vastleggingskredieten omgedeeld door de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap belopen

Voorzitter

voor de vastleggingen van het begrotingsjaar 1979 in totaal 2.374.254.763 frank. (tabel A, kolom 5).

Dit bedrag omvat :

1. een bedrag van 2.096.400.000 vastleggingskredieten omgedeeld bij de begrotingsdecreten en samengesteld als volgt :

a) oorspronkelijke begrotingen : 2.061.400.000 frank ;

b) aanpassingen van de kredieten :
- verhoging : 120.000.000 frank ;
- vermindering : 85.000.000 frank.
(tabel A, kolommen 1, 2 en 3).

2. een bedrag van 277.854.763 vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1978 naar het begrotingsjaar 1979 overgedragen bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 (tabel A, kolom 4).

- **Aangenomen.**

Artikel 3

De in totaal voor het begrotingsjaar 1979 omgedeelde vastleggingskredieten worden verminderd met een bedrag van 497.329.004 dat bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 naar het begrotingsjaar 1980 kan worden overgedragen bij de wet houdende eindregeling van de Staatsbegroting. Voor het overgedragen bedrag kredieten blijft de omdeling van het begrotingsjaar 1979 behouden in het begrotingsjaar 1980 (tabel A, kolom 8).

- **Aangenomen.**

Artikel 4

Ingevolge de bepalingen vervat in de bovengenoemde artikels 2 en 3, worden de definitieve, omgedeelde vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1979 vastgelegd op 1.876.925.759, som die gelijk is aan de ten laste van het begrotingsjaar geboekte vastleggingen (tabel A, kolommen 6 en 10).

- **Aangenomen.**

Artikel 5

De tijdens het begrotingsjaar 1979

aangerekende ordonnanceringen worden vastgesteld als volgt :

A. Lopende uitgaven :

1. ten laste van niet-gesplitste kredieten : 11.576.904.733 ;

Dat bedrag betreft prestaties uitgevoerd :

a) tijdens de vorige jaren : 1.337.852.811 frank ;
b) in de loop van het jaar : 10.239.051.922 frank ;

2. ten laste van ordonnanceringskredieten : -

B. Kapitaaluitgaven :

1. tenlaste van niet-gesplitste kredieten : 274.620.502 frank ;

Dat bedrag betreft prestaties uitgevoerd :

a) tijdens de vorige jaren : 49.915.693 frank ;
b) in de loop van het jaar : 224.704.809 frank ;

2. ten laste van ordonnanceringskredieten : 1.182.842.776 frank.

Dat bedrag betreft prestaties uitgevoerd :

a) tijdens de vorige jaren : 285.820.005 frank ;
b) in de loop van het jaar : 897.022.771 frank ;
(tabel B, kolommen 7, 8 en 9).

- **Aangenomen.**

Artikel 6

De ten laste van het begrotingsjaar uitgevoerde betalingen, verantwoord of geregulariseerd, belopen :

- voor de niet-gesplitste kredieten : 11.73.152.353 frank en
- voor de ordonnanceringskredieten : 1.182.842.776 frank.

- **Aangenomen.**

Artikel 7

De ten laste van de begroting aangerekende betalingen waarvan, bij toepassing van artikel 31 van de wet van 28 juni 1963, de verantwoording of de re-

gularisatie naar een volgend jaar wordt verwezen, belopen 98.372.882 van niet-gesplitste kredieten (lopende uitgaven) (tabel B, kolom 10).

§ 2. Vaststelling van de betalingskredieten.

- **Aangenomen.**

Artikel 8

De betalingskredieten beschikbaar gesteld aan en omgedeeld door de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, belopen voor het begrotingsjaar 1979 :

voor de lopende uitgaven :
- niet-gesplitste kredieten : 13.631.096.409 frank ;
- ordonnanceringskredieten : F -

voor de kapitaaluitgaven :
- niet gesplitste kredieten : 396.087.102 frank ;
- ordonnanceringskredieten : 2.455.542.837 frank.
(tabel B, kolom 6).

Die bedragen omvatten :

1. De betalingskredieten bestemd bij de begrotingsdecreten en bij koninklijk besluit, onderverdeeld als volgt :

1. Oorspronkelijke begrotingen, inclusief de verdeling van provisionele kredieten afkomstig van de Staatsbegroting :

a) lopende uitgaven :
- niet-gesplitste kredieten : 11.521.300.000 frank ;
- ordonnanceringskredieten : F -

b) kapitaaluitgaven :
- niet-gesplitste kredieten : 304.900.000 frank ;
- ordonnanceringskredieten : 1.866.000.000 frank.

2. Aanpassingen van de kredieten : Vermeerderingen :

a) lopende uitgaven :
- niet-gesplitste kredieten : 666.200.000 frank ;
- ordonnanceringskredieten : F -

b) kapitaaluitgaven :
- niet-gesplitste kredieten : 13700.000 frank ;

Voorzitter

- ordonnanceringskredieten :
97.000.000 frank ;

Verminderings :

a) lopende uitgaven :

- niet-gesplitste kredieten :
119.400.000 frank ;

- ordonnanceringskredieten : F -

b) kapitaaluitgaven :

- niet-gesplitste kredieten :
12.300.000 frank ;

- ordonnanceringskredieten :
69.000.000 frank.

(tabel B, kolommen 3 en 4).

II. De transporten van betalingskredieten bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 en van speciale bepalingen zijn samengesteld als volgt :

a) lopende uitgaven :

- niet-gesplitste kredieten :
1.562.996.409 frank ;

- ordonnanceringskredieten : F -

b) kapitaaluitgaven :

- niet-gesplitste kredieten :
89.787.102 frank ;

- ordonnanceringskredieten :
56 1.542.837 frank.

(tabel B, kolom 5).

- **Aangenomen.**

Artikel 9

Het bedrag van de voor het begrotingsjaar 1979 beschikbaar gestelde en omgedeelde betalingskredieten wordt verminderd met :

1. De betalingskredieten die naar het volgend jaar worden getransporteerd bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 en van speciale bepalingen :

1) lopende uitgaven :

- niet-gesplitste kredieten :
2.064.900.274 frank ;

- ordonnanceringskredieten : F -

2) kapitaaluitgaven :

- niet-gesplitste kredieten :
112.715.351 frank ;

- ordonnanceringskredieten :
1.272.700.061 frank.

II. De betalingskredieten die beschikbaar bleven en die door de wet hou-

Agalev-leden F. Geyselings (links) en L. Dierickx (rechts). De heer Geyselings stelde mondelinge vragen over het aankoopbudget voor natuur- en groengebieden, het proefakkoord inzake weekendhuisjes en de vuilverwerkingsproblematiek in de streek van Lier. De heer Dierickx verzocht om spoedbehandeling van zijn voorstel van resolutie betreffende het vreemdelingenbeleid

dende eindregeling van de begroting van de Staat moeten geannuleerd worden :

1) lopende uitgaven :

- niet-gesplitste kredieten :
177.786.639 frank ;

- ordonnanceringskredieten : F -

2) kapitaaluitgaven :

- niet-gesplitste kredieten 9.55 1.249
frank ;

- ordonnanceringskredieten : F -
(tabel B, kolommen 13 en 14).

De omdeling van de te transporteren kredieten blijft behouden in het begrotingsjaar 1980.

- **Aangenomen.**

Artikel 10

Aanvullende kredieten ten belope van 189.295.237 zijn nodig tot dekking van de lopende uitgaven ten laste van niet-gesplitste kredieten van het begrotingsjaar 1979, gedaan buiten of boven de omgedeelde kredieten uitgetrokken voor de dienst van de be-

grotingen (tabel B, kolom 11).

Deze kredieten worden toegewezen zoals aangeduid in tabel C.

- **Aangenomen.**

Artikel 11

Ten gevolge van de bepalingen vervat in de artikels 8,9 en 10 worden de definitieve kredieten van het begrotingsjaar 1979 vastgesteld als volgt :

1) lopende verrichtingen :

- niet-gesplitste kredieten :
11.576.904.733 frank ;

- ordonnanceringskredieten : F -

2) kapitaalverrichtingen :

- niet-gesplitste kredieten :
274.620.502 frank ;

- ordonnanceringskredieten :
1.182.842.776 frank.

Die sommen zijn gelijk aan de ordonnanceringskredieten aangerekend ten laste van het begrotingsjaar 1979 volgens tabel B, kolommen 7 en 15.

- **Aangenomen.**

Voorzitter

HOOFDSTUK III

Ontvangsten en uitgaven gedaan ter uitvoering van de afzonderlijke sectie van de begroting

Artikel 12

De ontvangsten van het jaar 1979 geboekt op de afzonderlijke sectie van de begroting belopen 1.824.854.785 frank.

- **Aangenomen.**

Artikel 13

De uitgaven van het jaar aangerekend op de afzonderlijke sectie van de begroting belopen 1.927.335.571 frank (tabel D, kolom 5).

Dat bedrag omvat 1.923.197.017 frank verantwoorde of geregulariseerde betalingen en 4.138.554 frank betalingen waarvan bij toepassing van artikel 32 van de wet van 28 juni 1963 de verantwoording of de regularisatie naar een volgend jaar verwezen wordt (tabel D, kolom 6).

- **Aangenomen.**

Artikel 14

De algemene eindcijfers van de afzonderlijke sectie van de begroting van het jaar 1979 worden definitiefvastgesteld zoals aangeduid in tabel D :

- ontvangsten :	1.824.854.785 F
- uitgaven :	1.927.335.571 F
- tekort :	102.480.786 F

Dat tekort komt in mindering van het bij het afsluiten van het voorgaande begrotingsjaar vastgestelde overschot groot : 2.755.105.471 frank.

De aldus bekomen som omvat uitsluitend creditsaldi, ze bedraagt 2.652.624.685 frank.

In diezelfde samenstelling wordt ze overgedragen naar de rekening van het begrotingsjaar 1980.

- **Aangenomen.**

De Voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten. We zullen om 15 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer 0. Meyntjens tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de gevolgde procedure in verband met het koninklijk besluit van 19 augustus 1983 tot regeling van de organisatie en de werking van het in de Nationale Kas voor Beroepskrediet opgericht Participatiefonds

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Meyntjens tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de gevolgde procedure in verband met het koninklijk besluit van 19 augustus 1983 tot regeling van de organisatie en de werking van het in de Nationale Kas voor Beroepskrediet opgericht Participatiefonds.

De heer Meyntjens heeft het woord.

De heer 0. Meyntjens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, het ligt niet in mijn bedoeling uitvoerig terug te komen op het besluitvormingsproces rond de totstandkoming van de wet van 13 juli 1983 tot regeling van het Participatiefonds. Het heeft immers geen zin hier opnieuw te herhalen dat het Participatiefonds tot de gewestelijke bevoegdheid behoort.

Het standpunt eenparig ingenomen door de Vlaamse regering is zeer duidelijk. Dit standpunt werd bovendien bekrachtigd door de beslissing van de Vlaamse regering op 5 juli 1983 om deze zaak bij het Arbitragehof ahangig te maken, van zodra dit Hof operationeel wordt. Wij wachten bijgevolg op de definitieve uitspraak van dit Hof. Hopelijk wordt dit geen wachten op Godot en zal het Arbitragehof een beslissing nemen waardoor de belangen van de Vlaamse KMO's op een

rechtmatige en autonome wijze worden verdedigd.

Collega's, ik wou u toch herinneren aan drie markante feiten in het besluitvormingsproces rond de totstandkoming van deze wet. Ten eerste, de Vlaamse regering stelde eenparig dat het openbaar industrieel initiatief, en met name het Participatiefonds, tot de gewestelijke bevoegdheid behoort. De Vlaamse regering bracht geen advies uit op het geciteerde wetsontwerp omdat de Voorzitter van de Vlaamse regering geoordeeld heeft dat in deze materie de adviesprocedure niet van toepassing kon zijn, gezien de gewestelijke bevoegdheid. Daarom werd aangedrongen op overleg.

Ten tweede, ondanks het onderzoek van de Vlaamse regering - tot driemaal toe - vond geen overleg plaats tussen de centrale overheid en de Vlaamse regering.

Ten derde, bij de behandeling van het wetsontwerp in het parlement werd het standpunt van de Vlaamse regering niet gevolgd door de Vlaamse mandatarissen van de meerderheidspartijen, zodat de goedkeuring van het wetsontwerp mogelijk werd.

Deze betreurenswaardige feiten die, geloof mij vrij, de zelfstandigen en de KMO's terecht doen twifelen aan de manier waarop hun belangen op centraal en gewestelijk vlak worden verdedigd, bleken achterafgeen losstaande feiten te zijn, maar wel de uiting van de verstarde en dubbelzinnige houding bij de centrale regering én bij de meerderheidspartijen in de Vlaamse regering. Het is immers gebleken dat achteraf bij de opstelling van het uitvoeringsbesluit tot regeling van de organisatie en de werking van het Participatiefonds opnieuw op een gelijkaardige wijze een loopje werd genomen met adviezen en formele stellingen.

Om u, geachte collega's, hiervan te overtuigen, geef ik een bondig overzicht over de totstandkoming van het uitvoeringsbesluit.

Onverminderd haar standpunt in verband met het Arbitragehof en gelet op haar bevoegdheid inzake openbaar in-

Meyntjens

dustrieel initiatief, bracht de Vlaamse regering op 28 juli 1983 aan de centrale regering toch advies uit over het door de Minister van Middenstand voorgelegde ontwerp van Koninklijk Besluit tot regeling van de organisatie en de werking van het Participatiefonds.

In dit advies drong de Vlaamse regering aan op een maximale betrokkenheid van de gewesten in de organisatie en de werking van het Participatiefonds. Om de maximale betrokkenheid van de gewesten in de werking en de organisatie van het Participatiefonds te garanderen vroeg de Vlaamse Executieve twee leden af te vaardigen in het overkoepelend beheerscomité.

Bovendien stelde zij als voorwaarde de installatie van drie Gewestelijke Beheerscomités, ieder voor zijn gebied verantwoordelijk voor de aanvragen om tegemoetkomingen.

Elk van de drie gewestelijke beheerscomités zouden autonoom de hun toegemeten financiële middelen beheren, volgens de verdeelsleutels van de gelokaliseerde bijdragen. De Vlaamse regering eiste dat haar advies, in overleg met de centrale overheid, zou worden ingebouwd in een aangepast ontwerp van koninklijk besluit betreffende de organisatie en de werking van het Participatiefonds. Mede in het belang van de middenstand en de KMO's zou dit overleg zo spoedig mogelijk op gang moeten worden gebracht.

De Vlaamse regering besliste ten slotte deze materie aanhangig te maken bij het Overlegcomité Regering-Executieven in toepassing van artikel 32, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 indien geen gevolg zou gegeven worden aan haar verzoek tot overleg. De Voorzitter van de Vlaamse regering werd gemachtigd tot inroeping van het geciteerde artikel.

Daags na het uitbrengen van dit advies, namelijk op 29 juli 1983, keurde de Ministerraad het ontwerp van koninklijk besluit goed.

De centrale overheid achtte enig overleg met de Vlaamse regering weerom

niet noodzakelijk of gewenst.

Ondanks de machtiging van de Voorzitter van de Vlaamse regering voor het aantekenen van verhaal bij het Overlegcomité Regering-Executieven, gebeurde er tot hiertoe niets.

De Voorzitter voerde de beslissing van de Vlaamse regering van 28 juli 1983 niet uit, en maakt deze materie niet aanhangig bij het Overlegcomité.

Integendeel, de Voorzitter van de Vlaamse regering droeg, op vraag van de Minister van Middenstand één effectief en één plaatsvervangend lid voor het beheerscomité van het Participatiefonds voor. De eenparigheid van de beslissing van de Vlaamse regering van 28 juli 1983 werd hiermee volledig eenzijdig en doelbewust verbroken. Zelfs wanneer de Voorzitter van de Vlaamse regering alle heil blijft verwachten van een zogenaamde „realpolitiek”, mag dit geen reden zijn om een unanieme beslissing van de Vlaamse regering niet uit te voeren.

Het is toch ongerijmd eerst een standpunt te onderschrijven waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat het Participatiefonds tot de gewestelijke bevoegdheid behoort, om zich nadien kritiekloos neer te leggen bij een beslissing van de centrale overheid die met dit standpunt geen rekening houdt. Wie dit „realpolitiek” durft noemen, geeft blijk van enig sarcasme. Het ware beter te spreken van een „nationale politiek” gevoerd door de meerderheidspartijen in de Vlaamse regering.

Wanneer bovendien de Voorzitter van de Vlaamse regering het bestaande taalonevenwicht, wat de regeringscommissarissen betreft, in de Nationale Kas voor Beroepskrediet en in het Waarborgfonds, zeven Franstaligen tegen één Nederlandstalige, een „kaakslag voor Vlaanderen” noemt, verzwijgt hij dat hijzelf Vlaanderen een kaakslag toediende met zijn realpolitiek voor de regeling van het participatiefonds.

Ten slotte, wat levert deze zogenaamde „realpolitiek” op voor onze Vlaamse zelfstandigen en KMO's. Het resultaat is erg pover.

Van enige regionalisering is in het koninklijk besluit tot regeling van de organisatie en de werking van het Participatiefonds geen sprake meer.

De bijdragen gestort door de Vlaamse zelfstandigen, worden door een nationaal samengesteld beheerscomité beheerd dat „carte blanche” krijgt voor de verdeling van deze gelden.

De Vlaamse regering krijgt hierin slechts één vertegenwoordiger op de vijftien toegewezen. Is dat de tol die Vlaamse KMO's moeten betalen voor het zo snel mogelijk deblokken van het Participatiefonds ?

Dat zij die voorstander zijn van deze „realpolitiek” hier eens komen aantonen op welke manier de Vlaamse regering met slechts één vertegenwoordiger in dit beheerscomité de belangen van de Vlaamse KMO's zal kunnen verdedigen.

Naar mijn mening is het Participatiefonds nu pas voor goed verloren voor onze Vlaamse zelfstandigen en KMO's. Niemand zal immers nog de belangen van de Vlaamse zelfstandigen die - het weze nogmaals benadrukt - 66 % van de gelden van het Participatiefonds inbrengen, op een geloofwaardige manier kunnen verdedigen. De Vlaamse zelfstandigen en KMO's zijn het kind van de rekening. Het geld van de Vlaamse zelfstandigen, reeds meer dan 1 miljard in 1982, zal nog nauwelijks kunnen worden besteed aan nieuwe initiatieven van de Vlaamse KMO's.

Slechts één zekerheid houden ze aan dit participatie-avontuur over : noch de centrale overheid, noch de meerderheid binnen de Vlaamse regering en noch de vertegenwoordigers van de Middenstand in de Vlaamse Raad, behartigen de rechtmatige belangen van de Vlaamse zelfstandigen en KMO's. Zij voelen zich door u, geachte Voorzitter, én als Vlaming én als zelfstandige in de rug geschoten !

Zou u, geachte Voorzitter, ten slotte zo vriendelijk willen zijn een antwoord te formuleren op volgende vragen ?

1. Is het juist dat de Vlaamse regering geen advies heeft uitgebracht op het wetsontwerp - nu de wet van 13 juli

Meyntjens

1983 - omdat u, geachte Voorzitter geoordeeld heeft dat in deze materie de adviesprocedure niet van toepassing kan zijn gezien de gewestelijke bevoegdheid en daarom hebt aangedrongen op overleg ?

2. Waarom maakte u, geachte Voorzitter, als gemachtigde van de Vlaamse regering, deze zaak niet aanhangig bij het Overlegcomité Regering-Executieve zoals unaniem beslist werd door de Vlaamse Regering op 28 juli 1983 ? Overweegt u, geachte Voorzitter, deze beslissing alsnog uit te voeren ?

3. Is uw voordracht van één effectief en één plaatsvervangend lid voor het Participatiefonds niet in strijd met deze beslissing ? Zal de geachte Voorzitter deze voordracht van kandidaten nog intrekken ?

4. Kan uw protest tegen het bestaande taalonevenwicht in de Nationale Kas voor beroepskrediet en het Waarborgfonds, evenzeer gelden indien taalonevenwicht zou ontstaan in het Overkoepelend Beheerscomité van het Participatiefonds.

Welke maatregelen overweegt u om hieraan te verhelpen ?

5. Op welke wijze kan de Vlaamse regering met slechts één vertegenwoordiger in dit Beheerscomité de belangen van de Vlaamse zelfstandigen en van de KMO's verdedigen.

De Voorzitter : De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, dit debat heeft betrekking op een overheidsinstelling die sinds meer dan vijf jaar juridisch bestaat, maar die helaas ook vandaag nog steeds niet operationeel is.

Het Participatiefonds werd inderdaad als een afdeling van de Nationale Kas voor Beroepskrediet opgericht bij artikel 34 van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, ook KMO-wet genoemd. Dit alles is van aard om ons zes jaar terug in het verleden te brengen.

Het duurde vervolgens tot 1982 alvorens aan het Participatiefonds middelen werden toegewezen. Krachtens het koninklijk besluit nr. 12 van 26 februari 1982 zijn de sociale solidariteitsbijdragen van de zelfstandigen uitsluitend bestemd voor het herstel van de kleine en middelgrote ondernemingen en van de zelfstandigen, via de aanwending ervan door het Participatiefonds.

Slechts in het najaar van 1982 is duidelijk geworden dat de Regering de bedoeling had het Participatiefonds op korte termijn effectief in werking te laten treden.

Het openbaar industrieel initiatief en de hulp aan ondernemingen zijn krachtens de bijzondere wet op de staatshervorming van 8 augustus 1980 uitdrukkelijk aan de Gewesten toegewezen. De wet maakt op deze bevoegdheidsopdracht slechts uitzondering voor het Waarborgfonds, dat reeds vroeger bij de Nationale Kas voor Beroepskrediet was opgericht. A contrario moet uit deze teksten derhalve worden afgeleid dat de Gewesten wel bevoegd zijn voor het Participatiefonds van de Kas voor Beroepskrediet.

Reeds op 11 oktober 1982 heb ik daarop schriftelijk de aandacht van de Eerste Minister gevestigd. Ik citeer uit deze brief :

„Daaruit moet worden besloten dat het Participatiefonds ressorteert onder de bevoegdheid van de Gewesten, wat trouwens logisch aansluit bij het feit dat de quasi integraliteit van de KMO-bevoegdheden geregionaliseerd is”. In dezelfde brief verzocht ik de Eerste-Minister om een spoedig overleg ter zake.

Op 3 november 1982 werd mijn standpunt door de Executieve eenparig bevestigd. Tevens werd beslist de materie zo nodig aanhangig te maken bij het Overlegcomité Regering-Executieven op basis van artikel 32 van de gewone wet van 9 augustus 1980.

Kort daarop en zonder het advies van de Raad van State af te wachten, werd de Executieve door de Minister van Middenstand verzocht binnen de vijf dagen in toepassing van de hoogdrin-

gheidensprocedure advies uit te brengen over een ontwerp van genummerd koninklijk besluit tot aanpassing van de wettelijke opdracht van de Nationale Kas voor Beroepskrediet en van het Participatiefonds, waarin de Gewesten op geen enkele manier betrokken waren.

In verband hiermee besliste de Executieve op 6 januari 1983 - andermaal eenparig - de adviesaanvraag van de Minister van Middenstand niet te behandelen en het probleem in zijn geheel opnieuw te onderzoeken.

Intussen had de Raad van State in zijn advies vastgesteld dat de door de regering beoogde maatregelen niet integraal op grond van de bijzondere machten tot stand konden komen en dat bovendien overleg met de Gewesten noodzakelijk was. Het ontwerp van genummerd koninklijk besluit werd daarop vervangen door een wetsontwerp dat mij op 4 februari 1983 door de Minister van Middenstand werd toegezonden om advies.

Het advies van de Executieve werd eenparig goedgekeurd op 23 februari 1983. Het bevatte vier punten :

1. De Voorzitter dringt opnieuw aan bij de Eerste-Minister om nogmaals te wijzen op de bevoegdheid van de Gewesten voor het Participatiefonds en om hem te vragen het wetsontwerp in te trekken.

2. Een ontwerptekst wordt voorbereiden einde het beslissings- en beschikkingsrecht over de financiële middelen van het Solidariteitsfonds in gewestelijke handen te geven.

3. Op basis van deze tekst wordt later overleg gepleegd met de andere Gewesten met het oog op het bepalen van een gemeenschappelijk standpunt.

4. Het resultaat daarvan zal als basis dienen voor het overleg met de nationale regering.

Op dit standpunt is geen reactie gekomen. Het wetsontwerp werd op 5 mei 1983 door de regering ingediend bij de Senaat waar het, na bespreking in Commissie, op 15 juni 1983 werd behandeld in plenaire vergadering.

Geens

Diezelfde dag had ik, ter uitvoering van een unanieme beslissing van de Executieve, aan de Eerste Minister een brief overhandigd waarin ik hem vroeg dat de Minister van Middenstand de Senaat zou verzoeken de bespreking van het wetsontwerp op te schorten, ten einde verder overleg tussen de regering en de Executieven toe te laten.

Het voorstel tot verdaging werd echter op 16 juni 1983 door de Senaat verworpen.

Na de Senaat hechtte ook de Kamer van Volksvertegenwoordigers haar goedkeuring aan het wetsontwerp, dat uiteindelijk de wet van 13 juli 1983 werd.

Enkele dagen voordien - op 6 juli 1983 - had de Executieve nogmaals eenparig beslist :

1. het dossier van het Participatiefonds aanhangig te maken bij het Arbitragehof, van zodra dit Hof operationeel is ;

2. de nodige initiatieven te nemen om een maximale betrokkenheid van de Executieve in de werking en het beheer van het Participatiefonds te bereiken ;

3. nauwlettend het beleid van het Participatiefonds te volgen en te gelegenere tijd - na 6 maanden - een grondige evaluatie ervan door te voeren. In zoverre hieruit mocht blijken dat Vlaanderen zou benadeeld worden, zal de Executieve deze benadeling aanhangig maken bij het Overlegcomité Regering-Executieven in toepassing van artikel 32, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980.

Op 28 juli 1983 werd door de Executieve advies uitgebracht op het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van 16 juli 1983. Ook dit advies was unaniem. Het bepaalde onder meer :

„De Vlaamse Executieve wil haar advies in overleg met de nationale regering inbouwen in een aangepast ontwerp van koninklijk besluit betreffende de organisatie en de werking van het Participatiefonds. Mede in het be-

lang van de Middenstand en de KMO zou dit overleg zo spoedig mogelijk op gang moeten worden gebracht. Wordt echter nogmaals, zoals in het verleden als gebleken is, geen gevolg gegeven aan dit verzoek tot overleg, dan zal de Vlaamse Executieve deze materie aanhangig maken bij het Overlegcomité Regering-Executieven in toepassing van artikel 32, § 2 van de gewone wet van 9 augustus 1980.”

Voorts drong de Executieve aan op :

1. een taalpariteit binnen het beheerscomité van het Participatiefonds ;

2. minimum twee leden in dat beheerscomité aangeduid door de Vlaamse Executieve in de plaats van één vertegenwoordiger zoals voorzien in het ontwerp van koninklijk besluit ;

3. een samenstelling van dat beheerscomité in verhouding tot de inbreng van de middelen uit de drie Gewesten via de sociale solidariteitsbijdrage ;

4. de installatie van drie gewestelijke beheerscomités, ieder voor zijn gebied verantwoordelijk voor de aanvragen tot tegemoetkoming ;

5. het autonoom beheer door de drie Gewestelijke Beheerscomités van de financiële middelen, verdeeld op basis van de gelokaliseerde solidariteitsbijdragen van de zelfstandigen.

Het koninklijk besluit van 19 augustus 1983 tot regeling van de organisatie en de werking van het Participatiefonds heeft evenwel met het advies van de Executieve geen rekening gehouden.

Ten slotte heeft de Executieve op 5 oktober 1983 bij meerderheid beslist om in het beheerscomité van het Participatiefonds één effectief en één plaatsvervangend lid af te vaardigen. Zoals uitdrukkelijk in de beslissing is bepaald, betekent deze voordracht helemaal niet dat de Executieve met de door de regering getroffen beslissingen zou akkoord gaan, noch dat zij zou afzien van mogelijk later verhaal.

Tot daar - in chronologische orde - het verloop van de feiten. Dit sluit trouwens aan bij wat u heeft geschetst. Ik dacht dat het dossier moest vervolledigd worden. Wat blijkt daar-

uit in verband met de vragen die mij vandaag door de interpellant gesteld worden ?

1. Alle standpunten en adviezen van de Executieve betreffende de grond van de zaak zijn zonder uitzondering met eenparigheid tot stand gekomen.

2. De Executieve heeft daarin tot driemaal toe aangedrongen op overleg met de nationale regering. Zij heeft bovendien bij herhaling gedetailleerde adviezen uitgebracht.

3. De Executieve heeft op 6 juli 1983 unaniem beslist het beleid van het Participatiefonds na zes maanden werking grondig te evalueren en bij benadeling van het Vlaamse Gewest op dat ogenblik een verhaal in te dienen bij het Overlegcomité Regering-Executieven, met andere woorden het verhaal situeert zich op het vlak van de feitelijke werking en niet op het vlak van het tot stand komen, noch van de aanduiding van de vertegenwoordigers.

4. Er is geen enkele reden om nu een dergelijk verhaal te overwegen. De KMO's en de zelfstandigen wachten al meer dan 5 jaar op het operationeel worden van een Participatiefonds. Zij storten al 2 jaar lang hun solidariteitsbijdrage, waardoor het fonds op 30 september 1983 beschikte over een middelenbegroting van meer dan 1,8 miljard, dat nog steeds geïmmobiliseerd is.

De middenstanders vragen terecht dat die middelen in het economische proces zouden worden gebruikt en worden aangewend voor de versteviging van de kapitaalstructuur van de KMO's.

Vanuit die sociaal-economische realiteit wens ik aan „real-politiek” te doen in plaats van op dit ogenblik nog een tijdrovende procedure op gang te willen brengen die alleen maar de werking van het Participatiefonds verder zou vertragen, met alle gevolgen van dien voor startende en reeds gevestigde zelfstandigen.

Dit is trouwens conform aan de beslissing, namelijk de procedure op gang te brengen indien uit de evolutie van de werking van het Participatiefonds zou blijken dat de Vlaamse ondernemingen worden benadeeld.

Geens

5. Inzake de vertegenwoordiging van het Vlaamse Gewest in het beheerscomité hebben wij een vertegenwoordiger alsook een plaatsvervangende vertegenwoordiger aangeduid in het beheerscomité van het Participatiefonds. Deze vertegenwoordiger zelf heeft een bijzonder ruime ervaring in middenstandsangelegenheden. Hij heeft nauwkeurige instructies gekregen op grond waarvan zijn aanwezigheid in het beheerscomité voor het Vlaamse Gewest van essentieel belang is. Het ware dus totaal fout de voordracht van de betrokken ambtenaar terug te nemen. Ik verkies de actieve aanwezigheidspolitiek.

6. Inzake het taalevenwicht in het beheerscomité werd er niet gesproken over het taalevenwicht in de Nationale Maatschappij voor Beroepskrediet noch in het Waarborgfonds. Over het taalevenwicht in het beheerscomité wordt gewaakt, conform het unaniem standpunt van de Executieve van 28 juli 1983, waaraan ik daareven heb herinnerd.

Ten slotte - dit is buiten het terrein van uw vragen - wil ik u erop attent maken dat het Vlaamse belang het best wordt gediend door een aanwezigheid op het actieterrein en niet door het staan aan de klagmuur. Wij moeten handelen en daarbij onze autonomie gebruiken.

Het is in deze filosofie dat de raad van beheer van de GIMV op 20 december jongstleden beslist heeft een eigen participatiefonds voor KMO's op te richten, dat in de eerste fase van zijn bestaan zal werken met een startkapitaal van 150 miljoen, ter beschikking gesteld op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het nemen van tijdelijke KMO-participaties.

Het is vanzelfsprekend dat deze participaties niet onderworpen zijn aan de regelen die gelden in het Participatiefonds, opgericht door de Nationale Kas voor Beroepskrediet, maar beheerst worden door de regelen die de Gewestelijke Investeringsmaatschappij toepast wanneer zij participaties neemt in bestaande bedrijven of in nieuw op te richten bedrijven. Het spreekt vanzelf, geachte heer interpel-

lant, dat dit slechts een begin is, maar tegelijk ook een nieuw bewijs van het feit dat wij zelf bij machte zijn een eigen beleid te voeren.

De Voorzitter : De heer Meyntjens heeft het woord.

De heer O. Meyntjens : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, u zult begrijpen dat de Volksunie erg argwanend staat tegenover alle beslissingen van de centrale regering. Wij hebben vastgesteld dat de bevoegdheden die bij de gewestvorming aan de gewesten werden toegewezen momenteel stilaan allemaal terug naar de centrale regering worden gedirigeerd. Wij kunnen onmogelijk aanvaarden dat geld dat door de Vlaamse middenstanders bijeen werd gebracht en dat onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering zou moeten ressorteren, opnieuw nationaal wordt verdeeld.

Wij weten uit ervaring - wanneer wij de dagbladen nagaan, stellen wij het iedere keer vast - dat de Vlamingen worden benadeeld door de centrale regering. Daarom was deze interpellatie noodzakelijk.

U heeft eigenlijk onze vraag niet beantwoord. Unaniem was de beslissing genomen deze zaak aanhangig te maken bij het overlegcomité van de centrale regering en de Vlaamse Executieve. Waarom moeten wij opnieuw zes maanden wachten en waarom moet eerst een evaluatie worden gemaakt voor wordt vastgesteld dat wij wel worden benadeeld? Ik vraag mij af of de mandatarissen van de meerderheidspartijen dan de moed zullen opbrengen om beslissingen te nemen en wetsvoorstellen zullen indienen om deze zaak, wat de Vlamingen betreft, tot een goed einde te brengen. **(Applaus bij de VU)**

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Ik heb de heer Meyntjens reeds gezegd - maar het is goed dit even te herhalen - dat indien zou blijken dat er benadeling bestaat in de participaties en in de verhouding tussen de inbreng en het toekennen van de participaties, wij op basis van artikel 32 de belangenprocedure bij het Overlegcomité Regering-Execu-

tieven, zullen inzetten. Deze noodzaak moet blijken uit de feiten.

Jammer genoeg zullen wij deze evaluatieperiode wellicht met zes maanden moeten verlengen. Het Participatiefonds bestaat inmiddels reeds zes maanden en het is nog altijd niet operationeel.

Wij moeten dus twee elementen in aanmerking nemen.

Alleen het feit dat het fonds nog niet operationeel is, kan het belangenconflict niet op gang brengen. Indien zou blijken dat er een onevenwicht bestaat tussen de toekenning van de participaties en de opbrengst van de middelen uit de drie gewesten, zal vanzelfsprekend de procedure worden ingezet. Ik kan u op dat vlak alle formele garanties geven.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, de interpellaties die nu volgen op de agenda zijn alle gericht tot Minister Lenssens. Deze dient echter de hele ochtend aanwezig te zijn in de Commissie voor leefmilieu en waterbeleid, die haar werkzaamheden waarschijnlijk zal beëindigen rond de middag, zodat de Minister de hele namiddag ter beschikking zal zijn in onze vergadering voor de talrijke interpellaties tot hem gericht. Daar bovendien Minister Poma, die hier thans aanwezig is, deze namiddag om 14 uur een commissievergadering heeft, stel ik voor allereerst over te gaan tot de interpellatie van de heer Van Elewyck tot Minister Poma.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Van Elewyck tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Ge-

Voorzitter

meenschapsminister van cultuur, over de houding van de Minister in het conflict tussen de administrateur-generaal en de journalisten van de BRT

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Elewyck tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de houding van de Minister in het conflict tussen de administrateur-generaal en de journalisten van de BRT.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik richt me allereerst eventjes tot u. Ik ken het Reglement van Orde van de Raad niet voldoende uit het hoofd om te weten of voor een wijziging aan de agenda de instemming van de Raad vereist is. U heeft onze instemming niet gevraagd; wat ons betreft zou u ze niet hebben gekregen want deze interpellatie, die toch een belangrijke materie betreft, was gepland voor deze namiddag. Alle collega's zijn daar trouwens over ingelicht.

Ik verzoek u dus het reglement te willen consulteren om de procedure na te kijken voor het wijzigen van de agenda.

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewyck, ik hoef het reglement niet te consulteren om te weten dat artikel 29 zegt dat ik de volgorde van de werkzaamheden mag wijzigen met de instemming van de Raad. Aangezien ik de wijziging heb aangekondigd en niemand van de aanwezigen heeft gereageerd, nam ik aan de stilzwijgende instemming te hebben.

De heer J. Van Elewyck : Neen, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Ten tweede, nergens staat dat deze interpellatie deze namiddag moet plaatsvinden.

Als u er prijs op stelt, zal ik de Raad vragen of hij akkoord gaat met de voorgestelde wijziging. Ik heb dit voorstel gedaan om de eenvoudige reden dat Minister Poma, die in het begin van de ochtend nodig was in de Commissie voor buitenlands beleid,

thans aanwezig is. Gisteren was er een incident in de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming waardoor de werkzaamheden niet konden worden besloten en straks om 14 uur zullen worden hervat. Zoals ik al heb uitgelegd, diende Minister Lenssens de hele ochtend aanwezig te zijn op de Commissie voor leefmilieu en waterbeleid waarvan de werkzaamheden rond de middag zullen worden beëindigd zodat Minister Lenssens deze namiddag aanwezig zal zijn voor de talrijke interpellaties.

Mijnheer Van Elewyck, nog een opmerking. Ik zie niet goed in welk verschil het maakt of u uw interpellatie nu houdt of deze namiddag. In ieder geval houdt u uw interpellatie, gericht tot Minister Poma, voor de vergadering van de Vlaamse Raad.

Op uw verzoek gaan wij nu over tot de stemming bij zitten en opstaan over de wijziging in de orde van de werkzaamheden die ik daarnet heb voorgesteld.

Wij stemmen bij zitten en opstaan.

De leden die het voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot wijziging in de orde van de werkzaamheden is aangenomen.

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord voor zijn interpellatie.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik betreur deze wijziging in de dagorde. Ik heb alle respect, uiteraard, voor de werkzaamheden in de commissie maar ik meen dat de interpellatie die ik mocht houden een beetje buiten het gewone valt en dat het ontwikkelen ervan nog voor het middaguur nu niet precies ten goede komt aan dit toch belangrijke debat.

Mijnheer de Minister, sta mij toe u eerst te zeggen waarover deze interpellatie niet gaat.

Deze interpellatie behandelt niet het probleem of in de BRT, bijvoorbeeld

tijdens het rakettendebat, de objectiviteit, die krachtens het decreet opgelegd is aan de nieuwsuitzendingen, al dan niet werd geëerbiedigd. Niet dat dit mij niet interesseert, noch dat ik daarover een eigen mening zou hebben, maar dat doet hier niet ter zake.

Het komt ons inderdaad niet toe over deze objectiviteit een oordeel te vellen omdat wij dat zelf zo hebben gewild. Sedert de wet van 18 mei 1960 en vooral sedert het decreet van 28 december 1979 worden de instituten voor Radio en Televisie geleid door een eigen raad van beheer die volledig autonoom beslist. Sedert het goedkeuren van deze wet, en een paar jaar geleden ook van het decreet, komt het ons dan ook niet meer toe te oordelen over deze aangelegenheid. Dat is goed zo.

Ik zou met deze interpellatie dus geen precedent willen scheppen. Het zou volstrekt fout zijn, door de beslissing van een meerderheid - gelijk welke meerderheid - te willen doen bepalen wat al dan niet beantwoordt aan het begrip strenge objectiviteit. Meerderheden wisselen; als telkens ook de basisideeën over deze strenge objectiviteit zouden veranderen, dan zitten wij in de volkomen willekeur. Dan pas stonden we écht voor het probleem van verpolitiekte uitzendingen, ook wat betreft de berichtgeving.

- **Mevrouw G. Devos, Eerste Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.**

Mede daarom ben ik van oordeel dat het beter is dit debat niet te voeren over de vraag of tijdens de behandeling van het rakettenprobleem tot dusver de objectiviteit al dan niet werd geëerbiedigd.

Het is evenmin mijn bedoeling te trachten hier vandaag het begrip „strenge objectiviteit” zelf te definiëren. Desbetreffend verwijs ik naar het verslag van collega Frank Swaen van 13 december 1979, over het BRT-decreet. Daarin is bijna een volle bladzijde gewijd aan het probleem van de objectiviteit. Ik citeer twee alinea's uit het verslag: „Het lijkt de Minister en de eenparige commissie bij deze aangelegenheid nuttig te onderstrepen dat door dit decreet geen wijziging wordt aangebracht aan de notie „strenge objectiviteit”, noch aan de

Van Elewyck

jurisprudentie of de gangbare interpretatie van dit begrip in en sedert de wet van 1960”.

„Er zijn maatregelen ingebouwd die de objectiviteit van de informatie beschermen : de samenstelling van de raad van beheer, de aanwerving van culturele medewerkers volgens de normen van het Cultuurpact en de vereisten van het decreet zelf, ondermeer dit artikel 25.

Wel is het volgens de Minister waar dat de objectiviteit een moeilijke opgave uitmaakt en in de praktijk moeilijk te realiseren valt.

Verder meent de Minister dat de objectiviteit niet automatisch wordt bereikt door het optellen van meerdere subjectiviteiten.

De verwijzing in het verslag naar de wet van 18 mei 1960 is alleszins merkwaardig. Inderdaad, ik heb ter voorbereiding van deze interpellatie al de voorbereidende werken van de wet van 18 mei 1960 herlezen.

Wat blijkt daaruit ? In wat toen artikel 28 is geworden behandelde de toenmalige wetgever achtereenvolgens het probleem van de strenge objectiviteit in paragraaf 1 en in paragraaf 2 het verbod uitzendingen te geven die strijdig zijn met de wetten of met het algemeen belang, met de openbare orde, met de goede zeden, of die een belediging uitmaken voor andermans overtuiging of voor een vreemde Staat.

Beide paragrafen komen in dezelfde volgorde en in bijna identieke bevoordingen voor in ons huidig BRT-decreet, waar zij paragrafen 1 en 2 van artikel 23 vormen.

Tijdens de bespreking van de wet van 18 mei 1960 is lang en uitvoerig gehandeld over de problematiek van de openbare orde en de goede zeden die deel uitmaken van paragraaf 2. Paragraaf 1 echter, het probleem van de strenge objectiviteit, werd noch in de commissie van de Senaat, noch in de commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers besproken. In de openbare vergadering van de Kamer was één uiteenzetting aan dit probleem gewijd, deze van de heer Fer-

mand Boey, destijds volksvertegenwoordiger en behorende tot de PW. De tekst van zijn tussenkomst houd ik ter beschikking van Minister Poma, zo deze daarvoor belangstelling mocht hebben.

Wij moeten in deze Vlaamse Raad de strenge objectiviteit dus niet opnieuw gaan definiëren. Het gevaar is té groot dat steeds nieuwe interpellaties zouden gegeven worden aan dit toch al niet zo gemakkelijk te hanteren begrip. Die nieuwe interpretaties zouden de rechtszekerheid, zo onontbeerlijk voor het verstrekken van informatie, bepaald niet in de hand werken.

Ten slotte is het zo dat in de loop van de jaren voor deze problematiek binnen de BRT „voorschriften” werden uitgewerkt, waarmede iedereen heeft ingestemd, en waarmede iedereen moet kunnen leven. Deze voorschriften vormen als het ware het handvest dat een goede uitvoering van artikel 23, paragraaf 1 van ons huidig BRT-decreet moet garanderen.

Waarover gaat deze interpellatie dan wel ? Zij gaat over het conflict zelf, over de houding die de administrateur-generaal van de BRT aanneemt, over de politieke uitspraken die deze man voortdurend aflegt en over de houding van de Minister, hetzij via door hemzelf afgelegde verklaringen, hetzij via uitspraken van zijn afgevaardigde.

Het BRT-decreet is wat het is. Maar, het bestaat en de Minister is hoeder van het decreet : hij moet erover waken dat het goed wordt uitgevoerd.

Voor een goed begrip, geachte collega's, het spijt mij dat wij eventjes technisch moeten zijn, is het onontbeerlijk in het kort het decreet van 28 december 1979 te ontleiden.

Artikel 6,§ 1 zegt het duidelijk : „Het instituut wordt geleid door een raad van beheer”. Ik leg de nadruk op „geleid”. Daar, bij die raad berust het hoogste gezag.

Die zin, ik had dit willen zeggen aan collega Van Belle, wijst op de autonomie van het instituut dat dus zeker geen staatsomroep is, zoals hij het in zijn schriftelijke vraag wilde doen uitschijnen, maar precies het tegenover-

gestelde.

- De heer J. Pede, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op.

Welnu, welke is de rol van de administrateur-generaal van de BRT in dit instituut ? Hoe is zijn verhouding tot de raad van beheer ?

Artikel 13, paragraaf 1, geeft daarop antwoord : „De diensten van het instituut worden, onder het gezag van zijn raad van beheer, geleid door een administrateur-generaal. Hij is belast met de uitvoering van de beslissingen van de raad van beheer en van de vaste commissie”.

Ik benadruk de term, „onder het gezag van de raad van beheer”. Dit betekent zeer duidelijk, in samenhang met zijn citaat uit artikel 6, dat de beslissingen getroffen worden door de raad van beheer en dat de administrateur-generaal deze beslissingen uitvoert. Hij leidt de diensten. Het instituut zelf wordt geleid door de raad van beheer.

Zowel de administrateur-generaal als de drie directeurs-generaal nemen met raadgevende stem - vanzelfsprekend - deel aan de vergaderingen, zowel van de raad van beheer als van de vaste commissie.

Artikel 13, §4, voert echter een merkwaardige tekst in. Ik citeer : „De administrateur-generaal staat de vaste commissie van de raad van beheer bij in het voorafgaand onderzoek van de zaken die aan de raad van beheer worden voorgelegd.” Dit wijst duidelijk op de beperking van de rol van de administrateur-generaal in de vaste commissie, met name bijstand verlenen in het voorafgaand onderzoek van de zaken die aan de raad van beheer worden voorgelegd. Dit is duidelijk : voor de andere aangelegenheden moet de administrateur-generaal niet automatisch bijstand verlenen, tenzij hij erom wordt verzocht.

De wisselwerking tussen de vaste commissie en de raad van beheer zelf is eveneens duidelijk vastgelegd, met name in artikel 10 : de vaste commissie heeft het administratief en het financieel beheer ; zij is ook belast met de uitvoeringsmodaliteiten van de uitzendingsprogramma's.

De vaste commissie moet met con-

Van Elewyck

sensus werken, anders worden de gelegenheden automatisch verwezen naar de raad van beheer. Ieder lid van de raad van beheer mag een beslissing van de vaste commissie opschorten en naar de raad van beheer verwijzen.

Mijnheer de Minister – en ik zeg dit tussen haakjes – u is er zich toch van bewust dat u zelf of uw afgevaardigde, krachtens artikel 12 van het decreet, mag deelnemen aan de vergaderingen van de raad van beheer, maar niet van de vaste commissie : die is, wat u zelf betreft, in artikel 12 niet vermeld. Ik herhaal het, dit was tussen haakjes gezegd, want daarover gaat het thans niet.

In de wisselwerking tussen de vaste commissie en de raad van beheer is één enkele uitzondering voorzien – en die is van belang voor wat ons hier bezighoudt. Deze uitzondering vindt men in artikel 23, paragraaf 2, van het decreet.

Ik heb er reeds op gewezen dat artikel 23, paragraaf 2 betrekking heeft op het verbod programma's uit te zenden, strijdig met de wetten, met het algemeen belang, met de openbare orde of de goede zeden. Voor de beoordeling hiervan – zo zegt de tweede alinea van artikel 23, paragraaf 2 – handelt de administrateur-generaal „onder het gezag van de vaste commissie”.

Deze zin wordt vaak verkeerd gelezen : hij staat duidelijk bij paragraaf 2. Sommigen zouden hem veel liever zien bij artikel 23, paragraaf 1, dat handelt over de strenge objectiviteit van de nieuwsuitzendingen. Welnu, daar staat dit niet vermeld.

Waarom vestig ik zo nadrukkelijk de aandacht, zowel op de structuur van het decreet, als op wat in het geciteerde artikel van het BRT-decreet is vermeld ?

Gewoon, omdat de administrateur-generaal in zijn ware heksenjacht, in zijn overantwoorde, kwaadwillige aanvallen die beide paragrafen van artikel 23 met opzet met elkaar verwart.

Ik lees in zijn nota van 16 november 1983 betreffende de BRT-berichtgeving over de rakettenkwes- tie : „... aan-

gezien ik uitdrukkelijk door de wetgevers van 1960 en 1979 belast ben met de eindverantwoordelij kheid voor de naleving van strenge objectiviteit in de BRT-berichtgeving en hieromtrent verantwoording verschuldigd ben aan de heer voogdijminister en aan de raad van beheer.”

Geachte collega's, dit is niet waar.

Ten eerste, de wetgeving van 1960 voorzag die bepaling niet.

Ten tweede, ook artikel 28 van de wet van mei 1960 is uitdrukkelijk opgeheven door het decreet van 28 december 1979.

Ten derde, zoals ik daarstraks reeds heb aangetoond voorziet artikel 23, paragraaf 1, geen enkele „eindverantwoordelij kheid” waarmee de administrateur-generaal zou belast zijn, laat staan rechtstreeks tegenover de voogdijminister.

Ik gebruikte zojuist de uitdrukkingen „heksenjacht” en „onverantwoorde kwaadwillige aanvallen” vanwege de administrateur-generaal ten overstaan van de BRT-redactie.

Ik wil deze aantijgingen staven. Dit kan op de meest objectieve wijze gebeuren met een kort chronologisch overzicht van de feiten zelf.

Niemand betwist dat er een enorme malaise heerst in de BRT, zeker wat betreft de werking van de nieuwsdienst. De houding van de huidige administrateur-generaal, die er zijn eigen opvattingen op nahoudt over hetgeen in het nieuws moet verwerkt worden en hoe dat zou moeten gebeuren, ligt aan de basis van deze totaal scheefgetrokken situatie.

Kenmerkend hiervoor is wat men in de schoot van de BRT „de rakettenkwes- tie” is gaan noemen.

Het chronologisch overzicht begint in feite met de brief die de heer Frank Swaelen, niet als oud-verslaggever over het BRT-decreet, maar als voorzitter van de CVP, op 14 november 1983 aan de administrateur-generaal van de BRT stuurde. De heer Swaelen had het in deze brief niet zozeer over wat hij „de onpartijdigheid van de berichtgeving” noemde, dan wel over de

objectiviteit die hij in twijfel trok. Ik meen te weten dat de heer Swaelen sedertdien heeft ingezien dat hij de bezwaren die hij meende te moeten opperen aan het verkeerde adres, de administrateur-generaal, stuurde en dat zij daarenboven volledig ongegrond waren.

Als bij toeval stuurt de administrateur-generaal van de BRT twee dagen na de brief van de heer Swaelen, een nota aan de vaste commissie van de raad van beheer „betreffende de BRT-berichtgeving over de rakettenkwes- tie”.

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewyck, u gelieve te besluiten. U hebt daarstraks beroep gedaan op het reglement en ik doe dat nu eveneens.

De heer J. Van Elewyck : Uiteraard, mijnheer de Voorzitter. Ik zal trachten zo snel mogelijk te besluiten.

In die nota heet het : „De bejegening van de rakettenkwes- tie in de BRT-in- formatie is het meest ontstellende dat ik in mijn lange journalistenloopbaan heb meegemaakt.” De administrateur-generaal stelt dan dat hij „pas- sende maatregelen zal voorstellen ten aanzien van de hoofdredacteurs en produktieleiders die door medeplich- tigheid of laksheid mochten gefaald hebben.”

Dat zijn voorstel gebaseerd is op een totaal foute interpretatie van het BRT-decreet heb ik daarstraks al aangetoond : het is niet waar dat de administrateur-generaal belast is met de eindverantwoordelij kheid voor de naleving van de strenge objectiviteit in de berichtgeving ; het is niet waar dat hij hieromtrent rechtstreeks verantwoording verschuldigd is aan de voogdijminister.

Uw regeringscommissaris, mijnheer de Minister, doet er, met zijn brief van 18 november aan de administrateur-generaal, nog een schepje boven op. Hij wenste te weten, namens u, of de raad van beheer van oordeel is dat de uitzending „Van Mensen en Dingen” van 25 oktober 1983, over de geplande actie „Vredesbelasting” van de Vredesbeweging, wel kon worden geprogrammeerd. Ook de regeringscommissaris begaat in zijn brief een ver- gissing : ik heb daarstraks aangetoond

Van Elewyck

dat voor wat betreft programma's die strijdig zouden kunnen zijn met de wetten enzovoort, artikel 23, paragraaf 2 voorziet dat de administrateur-generaal voor de beoordeling daarvan handelt onder het gezag van de vaste commissie en niet van de raad van beheer.

De administrateur-generaal van de BRT volhardt echter : de BRT redactie durft het namelijk aan, ondanks de voordien voorgelezen banbliksems, toch nog verder te berichten over de rakettenkwes-tie. Op woensdag 23 november werd een „Actueel” uitzending gewijd aan het opschorten van de ontwapeningsonderhandelingen in Genève. Reeds de volgende dag ligt er een nota van de administrateur-generaal voor de vaste commissie op tafel. Dit is een merkwaardige nota, want de administrateur-generaal bevestigt er duidelijk in wat hij al schreef op 16 november 1983, namelijk dat hij persoonlijk : „Het standpunt van de Vredesbeweging niet deelt !” Net of iedereen dat al niet wist ! Net of dit hier ter zake doet ! Maar, het zou wel eens kunnen zijn dat die persoonlijke opvatting aan de basis van deze ware heksenjacht ligt.

Dit blijkt ook uit de verdedigingsstukken die worden opgemaakt door de belasterde en beklagde leden van de verschillende BRT-redacties. Ik citeer zowel uit documenten binnen de BRT bezorgd als uit verklaringen afgelegd uit documenten binnen de BRT bezorgd als uit verklaringen afgelegd voor de belasterde en de belaagde personeelsleden van de redactie. Eerste citaat : „Alléén wie persoonlijk geëngageerd is en kunstmatig abstractie maakt van het geheel waarin de uitzending gezien wordt kan deze uitzending als louter propaganda omschrijven”.

De hoofdredacteur van „Actueel” van de radio, die u als geestesverwant erkent, mijnheer de Minister, formuleerde zijn mening als volgt : „Hij is van oordeel dat de administrateur-generaal, die zich opwerpt als een verdediger van de objectiviteit en de hiërarchie van de nieuwsdiensten, er nagenoeg wekelijks op wijst dat bepaalde journalisten, die hij als gauchisten be-

stempelt en zich dikwijls opstellen als maatschappij hervormers die niet steeds de vereiste afstandelijkheid bewaren bij de uitoefening van hun taak - met betrekking tot de rakettenkwes-tie zelf een loopje neemt met de regels die hij anderen voorhoudt.

De administrateur-generaal steekt immers zijn persoonlijke mening over de rakettenproblematiek niet onder stoelen of banken. Zowel in de pers als op het scherm heeft hij zijn opinie over deze kwestie reeds heftig kond gedaan. Ook in het voorliggend document komt zijn mening ter zake duidelijk naar voor, daar waar het document een zakelijke, nuchtere basis voor een zinvol gesprek had kunnen zijn is het een stuk geworden vol krachttermen, beledigingen en kleurwoorden, waarin op misprijzende wijze over de nieuwsdienst wordt gesproken.

Betrokkene uit hierover zijn groot ongenoegen. Hij meent dat de formulering van het document van die aard is dat tegenover de administrateur-generaal maatregelen zouden moeten worden voorgesteld.”

Het onderzoek van de hele problematiek is in de schoot van de vaste commissie van de BRT nog niet afgerond. Het is dus voorbarig vooruit te lopen op de conclusies. Daarmee ben ik het uiteraard eens. Daarmee zou evenwel iedereen moeten instemmen, onder meer de administrateur-generaal, die voort binnen als buiten de BRT voortgaat met het afleggen van de meest ergerniswekkende verklaringen.

Om de haverklap bestempelt hij, ook in het openbaar, de hele BRT-redactie als „de gauchisten”, „de onbekwamen”, „de ruggegraatlozen”. En naargelang de verklaringen worden afgelegd vóór of na vier uur 's namiddags wordt de inhoud van wat hij zegt minder duidelijk, maar de krachttermen worden sterker.

In de zomer van vorig jaar heb ik in deze Vlaamse Raad, aan dezelfde Minister Poma, een mondelinge vraag gesteld over politieke verklaringen door de administrateur-generaal van de BRT afgelegd voor een buitenlands zendstation.

U, mijnheer de Minister, heeft mij toen Onder meer het volgende geantwoord en ik citeer uit de Handelingen : „Ik meen dat de administrateur-generaal, zonder dat hem hierop gewezen moet worden, zich bewust zal zijn van de noodzaak de meest volstreekte objectiviteit na te streven”. Dit citaat komt uit uw tekst.

U had gelijk. U heeft echter ongelijk gekregen. De administrateur-generaal moet inderdaad zelf de meest volstreekte objectiviteit nastreven. Daarover zijn wij het volledig eens. Maar, u stelt erbij „zonder dat hem hierop moet worden gewezen”. Daarin heeft u zich vergist. Want zelfs wanneer hem daarop wordt gewezen, dan is dat duidelijk nog onvoldoende.

De Bond van Radio en TV-journalisten die waarachtig toch niet kan worden beticht welk politiek imago dan ook op te bouwen of te onderhouden, heeft op 9 december 1983 een belangrijke verklaring uitgegeven.

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewyck, mag ik erop aandringen uw toespraak te beëindigen ?

De heer J. Van Elewyck : Ik ben zo aan het einde, mijnheer de Voorzitter.

Deze groepering, die zich al vele jaren intens inspant om de onafhankelijkheid van de redactie te garanderen, stelt onder meer, en ik citeer uit hun communiqué : „De administrateur-generaal levert met zijn campagne opnieuw de zuurstof waarmee de besmeurcampagne tegen de BRT-berichtengeving kan worden voortgezet. De aanvallen van de heer administrateur-generaal op zijn journalisten en hun directe hiërarchie verzieken op geregelde tijdstippen het werkklimaat. Wat nu is gebeurd overtreft al het voorgaande. De vertrouwensbreuk is dit keer volledig. In de eerste plaats achten wij daarvoor het onbesuisde optreden van de administrateur-generaal verantwoordelijk.”

Zelfs binnen de BRT-hiërarchie hebben hooggeplaatste geestesgenoten van de administrateur-generaal, zeer onlangs nog, schriftelijk laten weten het niet langer te nemen, en ik citeer „... als schuldigen bejegend te worden tot de onschuld werd bewezen”.

Van Elewycck

Deze geestesgenoot heeft onthuld wat de administrateur-generaal in steeds bredere kringen voortdurend vertelt, met name dat hij een dossier samenstelt met het oog op de eindafrekening!

Ik wil nog even twee citaten aanhalen. Een eerste citaat: „Professor Boone had gelijk toen hij zei dat een administrateur-generaal niet langer dan tien jaar op zijn post zou mogen blijven. Deze administrateur-generaal zit al sinds januari 1961 in de hoogste BRT-stoel”. Uit het citaat lees ik: „Hij lijkt dan ook volledig zijn zinnen verloren te hebben.”

Tweede citaat: „De vraag blijft, wat drijft de administrateur-generaal? Wil hij de BRT kapot? Alles wijst in die richting. In plaats van dat hij de instelling die hij leidt met hart en ziel verdedigt werkt hij een plan uit voor een concurrerend TV-station. In plaats van dat hij de hetze van de politieke partijen tegen de BRT met feiten en gezag ontzenuwt, voedt hij die demagogie door een onthutsende vorm van nestbevuiling. In elk ander bedrijf zou het hoofd van zo iemand rollen. Want wat de administrateur-generaal met zijn zelfmoordactie op het spel zet is de kwaliteit van de informatie-programma's van de BRT?

Zo stellen het in media-problematiek gezaghebbende journalisten. Zo stellen het in feite alleen die begaan zijn met de objectiviteit van de nieuwsuitzendingen, die begaan zijn met het functioneren van de hele nieuwsdienst van de BRT - en dat is een van de basisopdrachten waarmee de omroep is belast.

Mijnheer de Minister, bij het begin van mijn uiteenzetting heb ik u reeds gezegd dat dit geen debat mag worden waarbij de volksvertegenwoordiging gaat bepalen wat al dan niet objectief is. Dit is een debat over de wijze waarop u erover waakt dat het BRT-decreet wordt nageleefd.

Deze interpellatie is niet gericht tegen de door u gevoerde politiek. Ze heeft niets te maken met uw of mijn opvattingen over eventuele wijzigingen die al dan niet zouden moeten worden aangebracht aan ons omroepbestel.

Wat ik verkondigde kan niet alleen de opvatting zijn van de SP-fractie. Deze materie belangt iedereen aan. Mijn interpellatie betreft het eerbiedigen van het decreet zoals het thans bestaat, decreet waarvan u, mijnheer de Minister, de hoeder is. Ik wacht uw antwoord dan ook met grote belangstelling af. Als uw antwoord ons voldoet, dan zullen wij geen motie indienen tot besluit van deze interpellatie. Ik doe hiermede een beroep op de Minister; wat doet hij om het BRT-decreet te doen eerbiedigen? (**Applaus bij de SP**)

De Voorzitter: Dames en heren, ik wil er even aan herinneren dat volgens ons reglement de interpellant 15 minuten spreektijd krijgt en de andere sprekers 5 minuten. Het is ook billijk dat iedereen gelijk wordt behandeld.

De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, ik zal een ernstige poging doen om mij aan het reglement te houden.

Ik meen dat het verwondering zou wekken indien een belangrijke fractie van deze Vlaamse Raad niet zou ingaan op de interpellatie van de fractievoorzitter van de SP over een zo belangrijk probleem. Ik zal zo objectief mogelijk zijn. Een dergelijk probleem kan en mag trouwens niet anders worden benaderd. Ik betreur dan ook zeer terloops dat men ten aanzien van de persoon van de administrateur-generaal enkele kleurrijke bespiegelingen heeft gemaakt die best niet in deze interpellatie hadden voorgekomen. Ik neem aan dat men in het vuur van de discussie zich tot dergelijke verklaringen laat verleiden.

Men kan zich afvragen - en daar gaat het om - wie de BRT wil kapotmaken, hoe het komt dat er een malaise is en waarom er zoveel protesten zijn vanwege het publiek ten opzichte van de BRT. Dat zijn de kernvragen deze voormiddag. Men kan moeilijk, zoals collega Van Elewycck het heeft geprobeerd, de betwiste interventie van de administrateur-generaal los zien van de objectiviteitsvereiste van de BRT.

Ik heb hier in mijn dossier de voorschriften die de journalisten moeten in acht nemen om de objectiviteit van

artikel 23 na te leven.

Laten wij niet vergeten, geachte collega's, dat het juist artikel 23 is, zowel paragraaf 1 als paragraaf 2, dat meestal de oorzaak is van de moeilijkheden tussen de diverse fracties, maar ook in de raad van beheer, in de vaste commissie en in de verhouding hiërarchische overheid - journalisten.

Ik zal de problemen even op een rijtje zetten. Ten eerste, het optreden van de administrateur-generaal. Er is geen twijfel over de juridische kant van de zaak. Collega van Elewycck heeft over vele artikels gesproken, maar heeft één artikel niet geciteerd en ik heb nochtans goed geluisterd. Ik bedoel het artikel 19 van het koninklijk besluit van 18 maart 1981. Dit artikel zegt zeer duidelijk, aansluitend bij artikel 18, paragraaf 2, dat de administrateur-generaal onbetwistbaar het recht heeft tussen te komen in de nieuwsdienst als hij de mening is toegedaan dat de objectiviteit werd geschonden. Ik weet wel dat dit niet opzettelijk is gebeurd, want de heer Van Elewycck is veel te objectief om dit ar-

Volksvertegenwoordiger O. Meyntjens (VU) interpeleerde Executievevoorzitter G. Geens (CVP), Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de procedure die werd gevolgd in verband met het Participatiefonds bij de Nationale Kas voor Bevoorschotting

Verhaegen

tikel te negeren. In elk geval is dit artikel bepalend en dit kan natuurlijk moeilijkheden veroorzaken, dat begrijp ik.

Immers, op basis van de wet krijgt de administrateur-generaal een opdracht, maar hij kan niet, in een tijdsbestek van enkele minuten, de raad van beheer raadplegen en ook niet de vaste commissie. Net zoals in een groot bedrijf moet op een bepaald ogenblik een onmiddellijk ke beslissing worden getroffen voor interventie of niet.

De wijze waarop dit gebeurt, collega's, is een zaak van inwendige orde. De mensen in de BRT moeten zelf volwassen genoeg zijn om dit te bepalen. Hier heb ik het echter over de juridische bevoegdheid van de administrateur-generaal. Hij treft de maatregelen ter uitvoering van de bepalingen vervat in artikel 23 van het decreet van 28 december 1979. Artikel 23 verwijst naar een strenge objectiviteit, de goede zeden, de moraliteit, de openbare orde enzomeer. Uit de voorbereidende werkzaamheden van dit decreet blijkt trouwens ook duidelijk dat men op de administrateur-generaal rekent om als eerste verantwoordelijk te weliswaar onder het gezag van hiërarchische instanties - vaste commissie en raad van beheer - in te grijpen wanneer op een bepaald ogenblik moeilijkheden ontstaan.

Een tweede element. Het gaat niet op de moeilijkheden in de BRT los te maken van de grote context waarin deze belangrijke instelling moet functioneren. Wij kunnen in deze Vlaamse Raad niet discussiëren noch over de begroting van de BRT, noch over de BRT zelf wanneer wij niet de moed hebben ook over de politieke nevenaspecten te praten. Wij zijn geen academische vergadering, geen universiteit. Wij zijn een politieke instelling die wij zelf hebben gecreëerd. Wij moeten ons de vraag durven stellen of wij wel in regel zijn met artikel 23. En ik verwijs hiervoor naar het verslag van collega Swaelen en naar de voorschriften waarnaar u, mijnheer Van Elewyck, ook hebt verwezen. Is het juist dat men een herwaardering

vraagt van de hiërarchische functies in de BRT, de functie van de redactiesecretarissen, van de hoofdredacteurs en de bestuursdirecteurs ? Waarom vraagt men dat ? Kunnen wij niet een aantal criteria, los van de bestaande voorschriften, vaststellen om na te gaan hoe de kritiek vanuit verschillende zijden en ideologische groepen kan worden opgevangen. Tegenwoordig voelt iedereen zich geraakt door een gebrek aan objectiviteit. Daar moet een reden voor zijn.

Een andere opmerking die mij nauw aan het hart ligt betreft de objectiviteit. Het decreet kan niet eerlijk worden toegepast zonder een rechtvaardig ideologisch evenwicht in de diensten en bij de mensen die het nieuws brengen. Het onderwerp is weliswaar delicaat. Als men tien kandidaten aanwerft en acht daarvan behoren tot dezelfde strekking dan roept men automatisch een conflictsituatie in het leven die beter had kunnen worden vermeden.

De heer L. Van den Bossche : Zoals die acht ACOD'ers.

De heer G. Verhaegen : Inderdaad.

De heer L. Van den Bossche : U moet dan maar een lijst uitwerken voor de CVP, mijnheer Verhaegen.

De heer G. Verhaegen : Ook het publiek is op dit punt zeer gevoelig. Het hoeft alemaal niet op een apothekersschaaltje te worden gelegd, toch mag het niet zijn dat een belangrijke instelling als de BRT, die gebonden is door objectiviteit, in handen komt van één bepaalde ideologische groep. En dit sluit aan bij het pluralisme dat wij allemaal hier sedert jaren in deze Vlaamse Raad verdedigen. Het pluralisme moet niet vanuit één kant worden bekeken. Iedereen is erbij betrokken, zowel uw politieke strekking, mijnheer Van Elewyck, als de mijne.

De heer M. Olivier : Zeer juist.

De heer G. Verhaegen : Ik kom nu aan een laatste element, met name de politieke tussenkomsten. Er is een zeer scherpe reactie geweest omdat voorzitter Swaelen op een bepaald ogenblik een brief had geschreven waarin hij zijn ongenoegen had geuit over de

ze objectiviteit. Ik vind dit echter zeer normaal. Iedere luisteraar reageert wel eens, zowel ik als u, als iemand anders.

Wat echter niet normaal is, denk ik althans, maar ik laat het aan uw mening over, is dat op 12 december 1983 de voorzitter van de SP rechtstreeks naar de nieuwsdienst telefoneert om te zeggen dat hij op een bepaald uur met een programma voor de BRT wenst te komen. Dat is een rechtstreekse politieke tussenkomst en dat is niet meer normaal. Dat is trouwens besproken geweest in de vaste commissie. (**Applaus bij de CVP**) (**Onderbrekingen bij de SP**)

De heer L. Van den Bossche : Omdat de heer Swaelen geweigerd heeft aan „Confrontatie” deel te nemen.

De heer G. Verhaegen : Dat is zijn recht. (**Onderbrekingen bij de SP**) Ik wil niet afwijken van het onderwerp van deze interpellatie, maar als enkele voorzitters willen meedoen in de een of andere show van de BRT, voor mij niet gelaten. Dat is hun verantwoordelijkheid.

De heer J. Van Elewyck : Is „Confrontatie” een show voor u ?

De heer G. Verhaegen : Soms wel. Ik vind het dikwijls verwarrend voor de mensen die naar dit programma kijken. Zij vragen zich af of het er in de politiek inderdaad zo aan toe gaat en of het inderdaad onmogelijk is om tot een normaal gesprek te komen. (**Onderbrekingen bij de SP**)

Het eigenaardige is dat wanneer dit programma op een degelijke wijze wordt gebracht, bij voorbeeld wanneer de journalisten één persoon ondervragen en bij voorkeur afwisselend van elke partij, men meestal tot een zeer behoorlijke uitzending komt.

Ik kom nu tot mijn laatste opmerking. Ik vat nog even samen dat ten eerste juridisch gezien de administrateur-generaal de zorg heeft voor de objectiviteit, ten tweede wij vragen dat de objectiviteit ook zou worden geconcretiseerd in een behoorlijk ideologisch evenwicht.

De heer J. Van Elewyck : Ook in de hiërarchie ?

De heer G. Verhaegen : Ten derde, en hier verwijs ik naar artikel 23 paragraaf 2, hebben verschillende mensen, niet alleen uit mijn partij maar uit diverse partijen, zich grondig geërgerd aan de nieuwjaarsuitzending en aan de wijze waarop men daar heeft gemeend aan satire te moeten doen. Ik wens dit mee te delen aan de Minister van cultuur. **(Onderbrekingen en twistgesprekken tussen CVP en SP)** Ik overdrijf niet het een of het ander.

De heer L. Van den Bossche : Is dat de verdraagzaamheid van de CVP ? **(Onderbrekingen bij de CVP)**

De heer G. Verhaegen : Ik mag toch een appreciatie geven ?

Ik spreek hier niet over de objectiviteit. Ik heb gezegd dat die laatste opmerking losstaat van mijn interpellatie. Ik wil enkel aan de Minister een gevoel van onbehagen meedelen.

De heer J. Van Elewyck : Waarom doet u beroep op artikel 23 paragraaf 2 ?

De heer G. Verhaegen : Omdat ik daarover niet kan oordelen. Het is de vaste commissie die zich daarover moet uitspreken.

De heer J. Van Elewyck : Waarom ?

De heer G. Verhaegen : Omdat er een onderscheid is tussen artikel 23 paragraaf 1 en artikel 23, paragraaf 2. Dat heeft u trouwens zelf gezegd. Ik heb hier duidelijk gesitueerd dat ik het over paragraaf 1 had. Mijn laatste opmerking is alleen een boodschap die ik aan de Minister, niet aan u, wil overbrengen om te zeggen dat bepaalde uitzendingen schokkend waren voor bepaalde mensen. Dat is alles.

Mijnheer de Minister, dat was het wat ik te zeggen had. Ik laat het aan u over te oordelen over de inhoud van deze interpellatie. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, ik zal trachten mijn betoog in verband met de interpellatie van de heer Van Elewyck zo kort mogelijk te maken.

Ik meen dat er inderdaad een probleem rijst inzake de verhouding tus-

sen de administrateur-generaal en de BRT-redacties. Zulks kan niemand ontkennen.

Als wij de situatie van de administrateur-generaal en zijn bevoegdheden willen benaderen, situeert zich het voornaamste dat wij daaromtrent kunnen vinden in artikel 23 van het decreet van 28 december 1979.

In verband met de strenge objectiviteit - en daar treed ik de heer Van Elewyck volledig bij - is het duidelijk dat de administrateur-generaal zich dient te schikken naar wat de raad van beheer ter zake oplegt en vaststelt.

Inzake het respect van de goede zeden en het al dan niet strijdig zijn met de wetten en met het algemeen belang van bepaalde programma's, is het zó dat de administrateur-generaal zich eveneens moet schikken naar wat de vaste commissie ter zake oplegt.

Dat de administrateur-generaal als de hoogste ambtenaar van de instelling, geroepen is, wanneer hij meent dat inbreuken worden gepleegd of zullen gepleegd worden, onmiddellijk de vaste commissie of de raad van beheer daarover voor te lichten en om een beslissing te verzoeken, is eveneens evident. Ik denk dat dit ongeveer de correcte omschrijving is van de situatie van de administrateur-generaal.

Wat nu de grond van de zaak betreft - de heer Verhaegen heeft dit terecht aangestipt - namelijk de fameuze betwisting over de „strenge objectiviteit” meen ik dat er meer zou moeten worden gedaan. Het is inderdaad buitengewoon moeilijk een juiste definitie te geven van wat „strenge objectiviteit” is. Ook de wetgever heeft ter zake nooit een juiste bepaling gegeven. Maar het is wel zó dat binnen de BRT bepaalde richtlijnen werden uitgevaardigd die een omschrijving omvatten van wat een „strenge objectiviteit” zou moeten zijn. Dat is natuurlijk al een verdienstelijke stap. Maar wat de beoordeling van de „strenge objectiviteit” in concreto betreft, meen ik dat men ter bescherming van de journalisten een soort deontologische raad of kamer zou moeten oprichten, waarop alle journalisten, zowel van de geschreven als van de gesproken pers, beroep kunnen doen en die over het

voorgelegde probleem en klachten een gemotiveerd advies kan uitbrengen. Ik wens evenwel niet een soort nieuwe „orde” in het leven te roepen die werkelijk gesanctioneerd en met rechtelijke bevoegdheid zou optreden, maar ergens dient een orgaan te bestaan dat kan worden geraadpleegd wanneer een betwisting rijst tussen de raad van beheer, de vaste commissie of de administrateur-generaal en de journalisten van de BRT, en dat met een zeker moreel gezag een degelijk advies kan uitbrengen nopens een concreet aangeklaagd feit of over een gesteld probleem. Ik geloof dat wij evenals de Minister op dat gebied tekort schieten, doordat een dergelijke deontologische raad of kamer nog niet werd opgericht. Bij mijn weten zijn de meeste van de betrokken journalisten er zeker voor te vinden.

In verband met de strenge objectiviteit geloof ik niet - en dit is alleszins het standpunt van mijn partij - dat wij dezelfde strenge objectiviteit moeten nastreven zoals dit in Nederland gebeurt met de NOS-uitzendingen.

Op mij komt het NOS-nieuws steeds over als het voorlezen van berichten met een lijkbiddergezicht door mensen die zulks tegen hun zin en met de nodige verveling doen. Het is misschien wat scherp uitgedrukt, maar zo komt het over. Ik geloof dat wij dit van de BRT niet verwachten, maar dan moeten wij een inspanning doen en trachten te omlijnen welke soort van objectiviteit wij ons wel voorstellen.

Welnu, volgens ons moet de BRT geen „clicheemachine” zijn van de bestaande machten. De regering noch gelijk wie mag verwachten dat de BRT eigenlijk een promotiemachine van zijn macht en zijn opinie zou kunnen zijn.

Bovendien vinden wij dat de BRT minstens zijn spiegel functie moet waarmaken. Van onze zijde wensen wij tevens dat de BRT werk zou maken van zijn maatschappij-kritische signaalfunctie. Ik vraag niet dat iedereen het daarover eens is ; ik stel dit maar als onze visie op het begrip „strenge objectiviteit”. Werkelijke duiding en opiniëring, zo vinden wij, is een taak voor „de derden” ; daar-

De Beul

voor zijn zij in het leven geroepen, daaraan moeten zij zich houden en daarbij moeten zij blijven.

De strenge objectiviteit echter wens ik te plaatsen in het kader van de drie elementen die ik naar voren heb gebracht.

Wat de journalisten betreft die op dit ogenblik bij de BRT werken en vooral degenen die van ietwat jongere leeftijd zijn, en wanneer daarmee nu problemen zijn, collega's Verhaegen en Van Elewycck, is dat niet omdat zij tot een bepaalde ideologische strekking zouden behoren. Ik moet zelfs zeggen dat, wanneer men veel journalisten spreekt - ook al dragen zij een bepaald etiket - zij enorme kritiek hebben, zelfs op de strekking waartoe men hun acht te behoren. Het is volgens mij geen kwestie van ideologische opinie bij deze mensen; het is wel een kwestie van behoren tot een bepaalde generatie. Zij hebben opvattingen over journalistiek en over hun taak die niet deze zijn van één, twee generaties geleden. Zij wensen geen automaten te zijn. Daar kan ik inkomen. Zij wensen bovendien kritisch te zijn tegenover iedereen, tegenover elke ideologie, tegenover alles wat beweegt. Dit vind ik ook nuttig.

Mevrouw G. Devos : Dat is niet verkeerd !

De heer A. De Beul : Alleen moeten zij dit tot uiting kunnen brengen op een wijze die niet voor het hoofd stoot. Dat is een hele kunst. Dat zij dit mogen doen en kunnen doen, is iets dat ik hen gun en wens, maar dan wel in vormen die niet kwetsend zijn. In die zin vervullen zij wat ik wens te noemen een maatschappij-kritische signaalfunctie, die zeer gezond is voor onder meer degenen die het beleid voeren, die zeer gezond is voor alle politieke partijen, die hoe dan ook door de tijd alleen al aan aderverkalking en misvormingen gaan leiden en die dikwijls onvoldoende contact hebben met wat bij de gewone mensen leeft. Indien zij dit in die geest konden doen, vind ik dat wij vrij goede redacties zouden hebben en weinig problemen zouden kennen.

Wat concreet de administrateur-generaal betreft, meen ik te mogen zeggen dat het een man is die, wat het verleden betreft, enorme verdiensten heeft. Dit kan niemand ontkennen. Hij is één van de mensen die mede het instituut heeft opgebouwd en uitgebreid. Wat ik echter nu tot mijn spijt moet vaststellen - en men mag dit niet kwalijk nemen, men komt zulks in het leven herhaaldelijk tegen en ik hoop dat het mij niet zal gebeuren - is dat mensen die enorm hebben gewerkt om een gebouw of een standbeeld op te richten, op het einde van hun carrière of van hun levensavond, alnaargelang, erin slagen om dat zelfde standbeeld of gebouw af te breken. Inderdaad, ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat de huidige administrateur-generaal zich de laatste tijd in deze situatie begint te bevinden - om het voorzichtig te zeggen.

Ik vraag de Minister om dit via zijn regeringscommissaris aan de administrateur-generaal over te brengen, opdat ook hij zou weten dat, met respect voor zijn opinie en voor zijn persoonlijke en intellectuele integriteit, er grenzen zijn aan bepaalde wijzen van optreden. Voor het overige - en dat weet de betrokkene - draag ik de administrateur-generaal geen slecht hart toe. Sommige personen moeten echter op tijd en stond tegen zichzelf worden beschermd. (**Applaus bij de leden van de SP en de VU**)

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, collega Van Elewycck heeft een merkwaardige interpellatie gehouden. Het eerste gedeelte dat niet onbelangrijk was, handelde over de materies waarover hij niet zou interpelleren.

Ten eerste, hij wenste niet te interpellieren over de berichtgeving en zijn commentaar rond de rakettenkwestie en de rakettenbetoging. Ik heb echter vastgesteld dat hij hierop tijdens de latere ontwikkeling van zijn interpellatie meermaals is teruggekomen.

Ten tweede, hij wenste ook niet te in-

terpelleren over de strenge objectiviteit, zelfs niet over de objectiviteit in het algemeen. Doch ook dat probleem werd verschillende malen aangehaald.

Ten derde, zijn interpellatie zou ook niet handelen over de door de Executieve gevoerde politiek.

De materie waarover de heer Van Elewycck wél interpelleerde omvatte het beheer van de BRT en de rol van de administrateur-generaal.

De BRT is een parastatale B, met andere woorden een parastatale die geleid wordt door een onafhankelijke raad van beheer die door de Vlaamse Raad wordt aangeduid, rekening houdend met het cultuurpact. De raad van beheer wordt bijgestaan door de vaste commissie. De administrateur-generaal van de BRT is het hoofd van geheel de administratie.

Gezien de bekendheid van het dossier dat aan de basis van de interpellatie van de heer Van Elewycck ligt, met name de tussenkomst van de administrateur-generaal in verband met de berichtgeving en het commentaar over de rakettenkwestie, acht ik mij ontslagen van de plicht deze ganse chronologische volgorde van de diverse gebeurtenissen hier nogmaals voor de Raad te schetsen. Het volstaat mede te delen dat zowel de vaste commissie als de raad van beheer van de BRT reeds diverse malen hebben vergaderd over de nota die door de administrateur-generaal van de BRT werd voorgelegd. De raad van beheer zal zich over het ganse dossier ten gronde - ik onderstreep het woord ten gronde - tijdens de eerstvolgende vergadering van 30 januari aanstaande uitspreken.

Op de principiële vraag of ik van mening ben dat de administrateur-generaal van de BRT geacht is het omroepdecreet van 28 december 1979 na te leven en of de voogdijminister hierop zal toezien, antwoord ik uiteraard volmondig ja. Het naleven van dit decreet geldt niet alleen voor de administrateur-generaal, maar zeker ook voor alle topambtenaren. Het staat buiten kijf dat de hoogste ambtenaar van de BRT de bepalingen van bedoeld omroepdecreet moet naleven,

Poma

zeker omdat hij door de wetgeving belast werd met de delicate opdracht als administrateur-generaal de controle uit te voeren op het naleven van de objectiviteitsregels waaraan de BRT is onderworpen. Ik citeer hier uit het verslag van de heer Swaelen in verband met de bespreking van artikel 25, nieuw artikel 23 van het decreet.

„Verder dient de controle op het naleven van de objectiviteitsregels te geschieden door de administrateur-generaal en de bevoegde directeurs-generaal onder het gezag van de raad van beheer”.

Indien mij de vraag wordt gesteld of ik op dit ogenblik een oordeel kan uitspreken over het dossier – dus niet het principiële dossier maar over het dossier in verband met de berichtgeving over de rakettenkwestie en meer bepaald over de houding van de administrateur-generaal van de BRT – moet ik ontkennend antwoorden.

De heer J. Van Elewyck : Dat is vanzelfsprekend !

Minister K. Poma : Ik wil, zoals ik op een schriftelijke vraag van de heer Van Belle heb geantwoord, de afhandeling van het dossier door de raad van beheer afwachten alvorens mij een definitief oordeel te vormen. Ik meen zelfs, rekening houdend met dit feit, dat het beter geweest ware dat collega Van Elewyck zou gewacht hebben tot na 30 januari om dan wellicht een ander debat ten gronde te kunnen voeren. Het is natuurlijk zijn beslissing en zijn verantwoordelijkheid de datum uit te kiezen waarop hij deze interpellatie wil voeren. Terloops wil ik toch opmerken dat het mij opgevallen is dat collega Van Elewyck over interne nota's beschikt waarover mijn regeringscommissaris noch ikzelf beschik. Dit is een zeer eigenaardig feit.

De heer J. Van Elewyck : Dat is een compliment !

Minister K. Poma : Het is uiteraard zo dat de voogdijminister van een parastatale instelling moet toezien of in die instelling die onder hem ressorteert de wetten worden nageleefd. Dit is

een algemeen geldende regel voor alle parastatale instellingen.

Het is echter evenzo juist dat het aanbeveling verdient – zeker in een zo delicaat dossier als de objectiviteit in de BRT – dat de voogdijminister bekend is met het standpunt van de raad van beheer, door deze Vlaamse Raad op pluralistische basis samengesteld.

Zonder vooruit te lopen op de conclusies van de raad van beheer wil ik hier reeds stellen dat bij de uitoefening van zijn wettelijk opgelegde verplichtingen de administrateur-generaal – en ook de topmedewerkers – moet kunnen rekenen op de medewerking van zijn ondergeschikte hiërarchie.

Ik wil nog even uitweiden over een probleem waarover collega Van Elewyck beweert niet geïnterpelleerd te hebben, maar dat hier toch bestendig aan de orde is geweest, namelijk de objectiviteit binnen de BRT. Uiteraard is het onmogelijk, in het licht van dit incident, het algemene kader, met name de toepassing van de objectiviteitsverplichting in de BRT, onbesproken te laten. Zowel in de wet van 18 mei 1960, houdende oprichting van de instituten van de BRT, als in het decreet van 28 december 1979, houdende het statuut van de BRT, Nederlandstalige uitzendingen, is de objectiviteitsverplichting waaraan de BRT onderworpen is, één van de peilers van vernoemd statuut. De tekst van het omroepdecreet van 28 december 1979, met name artikel 23, paragraaf 1, is trouwens de overname van de tekst die reeds gestemd werd in 1960. Zowel bij de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 1960 als bij de voorbereidende werkzaamheden van het decreet werd veel aandacht besteed aan het aspect van het omroepstatuut. Toen reeds hebben verschillende collega's zich de vraag gesteld of de objectiviteit binnen de omroep mogelijk zou zijn. Aan de hand van talrijke incidenten en problemen – al of niet terecht, dat laat ik buiten beschouwing – die zich ondertussen hebben voorgedaan kan men niet anders dan vaststellen dat die vraagstelling zeker niet zonder grond was.

Ik wil niet stellen dat het bestaan van een klacht automatisch het bewijs is

van gebrek aan objectiviteit. Evenmin kan worden geloofd dat de klachten van alle strekkingen – en ik onderstreep alle – de ene wat luider en ruimer geformuleerd dan de andere – aanleiding kunnen of moeten geven om zich af te vragen in hoever er iets misloopt met het toepassen van de objectiviteitsregels.

Dames en heren, ik zal niet verder uitweiden over het verslag van het decreet van 28 december 1979 met betrekking tot de objectiviteit en tot de noodzakelijkheid het cultuurpact toe te passen, wat moet gebeuren volgens het arrest Berckx waarin staat dat het cultuurpact van openbare orde is, zeker in verband met de BRT.

Ik wil evenwel verwijzen, voor zover een vergelijking mogelijk is, naar de regeling die bij de RTBF reeds lang wordt toegepast.

De journalisten worden in dienst genomen na het slagen in een bekwaamheidsexamen, dus geen vergelijkend examen. Derhalve is de RTBF er niet toe verplicht de geslaagden in dienst te nemen in de volgorde van de punten die ze hebben behaald. Natuurlijk wordt er rekening gehouden met de resultaten van elke laureaat. Maar vooraleer tot indienstneming over te gaan, vraagt de RTBF aan de kandidaten te laten weten of zij zich tot één of andere ideologische richting bekenen. De kandidaten kunnen verklaren dat zij lid van een politieke partij, dat zij zich verwant – in het Frans apparenté – voelen met een politieke partij, dat zij aanleunen bij een ideologische richting die niet noodzakelijk met een politieke partij vereenzelvigd kan worden, dat zij geen politieke opinie hebben.

Met deze verklaringen houdt de RTBF rekening om bij het in dienst nemen van journalisten de ideologische verhoudingen in acht te nemen. De RTBF wil op die manier vermijden dat teveel personeelsleden van eenzelfde politieke familie tegelijkertijd in dienst genomen zouden worden, terwijl een andere ideologische richting bij de indienstneming ondervertegenwoordigd zou zijn. Het referentiepunt voor de ideologische verdeling van de betrekkingen van niveau 1 in de culturele sector, is de samenstel-

Poma

ling van de Raad van de Franse Gemeenschap na de jongste verkiezingen.

Mijnheer de Voorzitter, ik besluit dat het probleem van de objectiviteit in de BRT is gesteld, door de eigen beheersorganen in de eerste plaats. De aangelegenheid zal bij de eerstvolgende bespreking van de raad van beheer worden opgehelderd. Het lijkt me dat de BRT-raad van beheer, die aan het einde van zijn termijn komt, de voogdijminister een verslag moet overmaken waarin zijn standpunt wordt bekendgemaakt en waarin een voorstel tot oplossing wordt gedaan. Normaliter gebeurt dit na de vergadering van 31 januari.

Dan zal ik als voogdijminister mijn standpunt en mijn houding ten volle bepalen. Ik meen dat deze raad dan ook moet worden ingelicht. (**Applaus bij PVV en CVP**)

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord. Mijnheer Van Elewyck, mag ik u eraan herinneren dat u slechts over vijf minuten spreektijd beschikt.

De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Dat weet ik, mijnheer de Voorzitter.

Allereerst dank ik de Minister voor belangrijke delen van zijn antwoord. Hij heeft bevestigd dat ook de administrateur-generaal onderworpen is aan alle bepalingen van het BRT-statuut en dat hij erop zal toezien dat dit statuut volledig wordt nageleefd door iedereen in de hiërarchie.

De Minister heeft daarmee geantwoord op mijn vraag. Ik ben hem dankbaar omdat hij positief heeft gereageerd. De Minister heeft mij ook enkele vragen gesteld ; op sommige zal ik dadelijk antwoorden.

Ik neem akte van zijn felicitaties omdat ik op behoorlijke manier gedocumenteerd ben. Ik ben de Minister daar erkentelijk voor, maar hij zal begrijpen dat ik hem de sleutels niet ga geven.

De Minister vroeg mij waarom ik mijn interpellatie nu houd en niet na 30 ja-

nuari. Daar zijn verschillende redenen voor. Ten eerste, de eerstvolgende openbare vergadering van de Vlaamse Raad na 30 januari is gewijd aan de behandeling van de begroting. Daar kan een interpellatie als deze niet in passen. Dan gaat alle belangstelling naar het geheel van het beleid.

Ten tweede heb ik er de voorkeur aan gegeven deze interpellatie nu te houden, precies om de Minister niet in een moeilijke positie te brengen. Als de raad van beheer een uitspraak gedaan heeft - niet voorstellen heeft overgemaakt ; daar kom ik op terug - kan onze interpellatie alleen maar gaan over de wijze waarop de Minister de beslissingen uitvoert of erop toeziet dat ze uitgevoerd worden. Het is niet onmogelijk dat de uitspraak van de beheersorganen iets te maken heeft niet zozeer met de diensten maar met de top. Vermits de top bij koninklijk besluit is benoemd, zouden zich dan juridische problemen kunnen stellen. Precies om deze moeilijkheden te voorkomen heb ik er de voorkeur aan gegeven deze interpellatie nu te houden.

De Minister heeft in zijn antwoord gezegd dat de raad van beheer „voorstellen tot oplossingen” zal moeten overmaken. Ik weet niet aan welk soort problemen de Minister heeft gedacht, maar voor haast alle problemen, op de bij koninklijk besluit benoemde personeelsleden na, is de raad van beheer volledig autonoom. Dit is precies het grote verschil tussen een staatsmroep en de parastatale die de BRT is.

In deze dialoog begrijp ik niet goed voor welke aangelegenheden men u voorstellen zou moeten overmaken, want dat zijn toch de woorden die ik u hier heb horen uitspreken. Hier volgen wij u niet helemaal.

Ik wijs er u ook even op dat in het verslag van de heer Swaelen, waaruit u citeert, uiteraard juist, ook te lezen staat wat de administrateur-generaal vanuit zijn eigen instelling niet volgt, namelijk dat de administrateur-generaal en de directeurs-generaal en andere hoge ambtenaren, zoals de bestuursdirecteur informatie, moet raadplegen en zo de hiërarchische structuur volgen. De directeurs-generaal en de

bestuursdirecteur informatie worden bij deze problematiek nooit op behoorlijke wijze betrokken. Dat is natuurlijk één van de fundamentele problemen en dat noem ik het niet-eerbiedigen van het decreet.

Een laatste woord. De heer Verhaegen had het over het gerechtvaardigd ideologisch evenwicht. Ook wij zijn daarvoor, geachte collega. Wij wensen dat het ook in de BRT wordt bereikt.

Ik zal u een voorbeeld geven dat aantoonst waarom dat evenwicht niet werd bereikt. Als inzake de nieuwsvoorzieningen de administrateur-generaal, de bestuursdirecteur informatie en meerdere hoofdredacteuren allemaal behoren tot één ideologische strekking dan is dat ideologisch evenwicht niet bereikt.

Collega Verhaegen, ik volg uw redenering, zij het misschien niet helemaal op het terrein waar u dat zou verwachten. De Minister heeft gezegd dat men inzake aanwervingen bij de BRT werkt met vergelijkende examens. Voor sommigen lijken vergelijkende examens alleen goed als zij het resultaat geven dat zij verwachten of hopen. Als dat niet het geval is, dan zijn de resultaten ineens niet meer aanvaardbaar. Dat is een vreemd soort redenering.

Ten tweede, u gaat ervan uit dat het lidmaatschap van een vakbond bepalend zou zijn voor iemand ideologische strekking. Op de bewering over het lidmaatschap juist is moet nog blijken, zoals vorige maandag nog werd gezegd tijdens de vergadering van de vaste commissie.

Nu, aan de hand van wat u meent te weten, mensen onderbrengen in een ideologische strekking is in tegenspraak met het Cultuurpact, waarin duidelijk wordt bepaald dat men niemand tegen zijn zin mag onderbrengen bij gelijk welke ideologische strekking. Voor zover ik weet wordt trouwens een ideologische strekking niet bepaald door lidmaatschap van een vakbond. Gelukkig maar.

U baseert zich voor uw redenering op vreemde, zij het voor ons herkenbare gronden.

U bent voorstander van vergelijkende

Van Elewyck

examens, waarover iedereen het aanvankelijk eens was, als de uitslag in uw voordeel uitvalt. Daarnaast beweert u dat een nog niet aangekondigd lidmaatschap van een vakbond voor u het bewijs vormt voor het bepalen van de ideologische strekking.

Dat soort redenering is kenschetsend voor de huidige malaise.

Mijnheer de Minister, ik had u gezegd dat wij geen motie zouden indienen tot besluit van onze interpellatie als uw antwoord ons bevrediging zou schenken. Hoewel onze motie klaar ligt wordt ze niet ingediend. (**Applaus op verschillende banken**)

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De Voorzitter : Dames en heren, door de SP-fractie wordt voorgesteld :

- in de Commissie voor samenwerking de heer Van den Bossche als vast lid te vervangen door de heer Lardon ;

- in de Commissie voor het reglement en de verzoekschriften de heer Van Der Niepen als vast lid te vervangen door de heer Van den Bossche en de heren De Bremaeker en Vanderheyden als plaatsvervangende leden te vervangen door de heren Bogaerts en Van Der Niepen ;

- in de Commissie voor financiën en begroting de heer De Bremaeker als vast lid te vervangen door de heer Willockx en de heer Bogaerts als plaatsvervangend lid te vervangen door de heer De Bremaeker ;

1 in de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming de heer Matthys als vast lid te vervangen door de heer Van den Bossche ;

- in de Commissie voor gezondheidsbeleid de heer Coppens als vast lid te vervangen door de heer De Bremaeker en de heer Vanvelthoven als plaatsvervangend lid te vervangen door de heer Coppens ;

- in de Commissie voor leefmilieu en waterbeleid de heer Van Der Niepen als plaatsvervangend lid te vervangen door de heer Vanderheyden ;

- in de Commissie voor onderwijs de heren Hostekint en Ramaekers als vaste leden te vervangen door de heren Van Der Niepen en Baldewijns en de heren Van Der Niepen en Baldewijns als plaatsvervangende leden te vervangen door de heren Ramaekers en Hostekint ;

- in de Commissie voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud de heer Férir als vast lid te vervangen door de heer Coppens en de heer Coppens als plaatsvervangend lid te vervangen door de heer Férir ;

- in de Commissie voor taaldecreetgeving de heren Van den Bossche en Willockx als vaste leden te vervangen door de heren Férir en Matthys.

Geen bezwaar ? (**Nee**)

Aldus is besloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Ik stel voor dat wij hier onze werkzaamheden voor deze voormiddag beëindigen.

De heer J. Van Elewyck : Dat is een nieuwe wijziging, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewyck, ik heb daarstraks voorgesteld dat de beide interpellaties gericht tot Minister Poma, deze voormiddag zouden worden gehouden. Ik kon toen niet vermoeden dat hier tot 13 uur over uw interpellatie zou worden gediscussieerd.

Ik stel bijgevolg aan de Raad voor om de overblijvende interpellatie van de

heer De Mol tot Minister Poma en de interpellaties tot Minister Lenssens deze namiddag, te 14.30 uur, te houden.

Wij zouden dan, zoals voorgesteld, beginnen met de interpellatie tot Minister Poma.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor dat wij de interpellatie, gericht tot Minister Poma, om twee uur houden. Dan is de Minister wellicht vrij om 14.30 uur. De Minister moet dan immers aanwezig zijn in de Commissie, waarvan de werkzaamheden deze week moeten beëindigd zijn.

De Voorzitter : Mijnheer De Beul, de Vlaamse Raad is bijeengeroepen om 14.30 uur. Ik kan dat nu niet wijzigen.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, het is de tweede wijziging van de agenda die wordt doorgevoerd op twee uur tijd.

Het wordt steeds duidelijker, excuseer mij dat ik dit zeg, dat een poging werd ondernomen om de interpellatie betreffende de BRT te versmoren in een ochtenzitting. Ik hoor nu dat Minister Poma deze namiddag in openbare vergadering verder wordt onderzocht, terwijl de motivering om de interpellatie betreffende de BRT deze voormiddag te houden precies was dat hij deze namiddag niet ter beschikking kon zijn.

De Voorzitter : De motivering om de twee interpellaties tot Minister Poma gericht deze voormiddag te houden was, dat de Minister deze namiddag niet vrij was.

Ik herhaal dat op dat ogenblik niet wist dat u in plaats van 15 minuten een half uur zou spreken, wat het reglement niet toestaat. Indien dat niet het geval was geweest, dan had ik de tweede interpellatie tot Minister Poma nog in de voormiddag doen plaatsvinden.

Aangezien het 13 uur is zie ik mij verplicht hier onze werkzaamheden te onderbreken en deze te 14.30 uur te hervatten.

Wij kunnen ook de interpellaties gericht tot Minister Lenssens eerst laten

Voorzitter

plaatsvinden en daarna deze gericht tot Minister Poma. Ik veronderstel dat dit voor Minister Poma gelijk is.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor dat mijn interpellatie het laatst zou worden gehouden. Zo kan de Commissie, althans gedurende enkele uren, rustig doorwerken.

De Voorzitter : Is de Raad het met dit

voorstel eens ?

Wij zouden dan beginnen met de interpellatie gericht tot Minister Lenssens en besluiten met de interpellatie tot Minister Poma.

Is de Raad het daarmee eens ? **(Ja)**

Dan is aldus besloten.

Hiermee zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 13 uur.

BIJLAGE

ONTWERP VAN DECREET
houdende eindregeling van de begroting van de culturele
zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap
voor het begrotingsjaar 1979

TABELLEN

TABEL A

Rekening van de begroting van de culturele zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979

Vastleggingen

Toewijzing van de kredieten			Kredieten-transport	Algemeen totaal	Vastleggingen geboekt tijdens het jaar 1979	Regeling van de kredieten			
Oorspronkelijke begrotingen	Aanpassingen					Beschikbare kredieten op het einde van het jaar	Getransporteerde kredieten	Te annuleren kredieten	Definitieve kredieten van het begrotingsjaar
(1)	Vermeerderingen	Verminderingen	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
2.061.400.000	120.000.000	85.000.000	277.854.763	2.374.254.763	1.876.925.759	497.329.004	497.329.004	-	1.876.925.759

TABEL B

Rekening van de begroting van de culturele zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1979

Aard van de uitgaven en van de kredieten a) niet-gesplitste kredieten b) ordonnanceringskredieten (1)	Kredieten					
	Toewijzing van kredieten			Kredieten-transport	Algemeen totaal	Totaal
	Oorspronkelijkke begrotingen	Aanpassingen				
		Vermeerderingen	Verminderingen	(5)	(6)	(7)
(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	
I.						
1. lopende uitgaven						
2. kapitaaluitgaven	4					
a)	11.521.300.000	666.200.000	119.400.000	1.562.996.409	13.631.096.409	11.576.904.733
b)	304.900.000	13.700.000	12.300.000	89.787.102	396.087.102	274.620.502
a + b	1.866.000.000	97.000.000	69.000.000	561.542.837	2.455.542.837	1.182.842.776
3. algemene totalen	2.170.900.000	110.700.000	81.300.000	651.329.939	2.851.629.939	1.457.463.278
13.692.200.000	776.900.000	200.700.000	2.214.326.348	16.482.726.348	13.034.368.011	
II.						
1. niet-gesplitste kredieten	11.826.200.000	679.900.000	131.700.000	1.652.783.511	14.027.183.511	11.851.525.235
2. ordonnanceringskredieten	1.866.000.000	97.000.000	69.000.000	561.542.837	2.455.542.837	1.182.842.776
3. totalen	13.692.200.000	776.900.000	200.700.000	2.214.326.348	16.482.726.348	13.034.368.011

Uitgaven

Uitgaven		Regeling van de kredieten					Definitieve kredieten van het begrotingsjaar
Aangerekende ordonnancements		Nog te regulariseren betalingen	Uitgaven gedaan boven de kredieten	Beschikbare kredieten	Te annuleren kredieten	Getransporteerde kredieten	
Prestaties uitgevoerd							
tijdens de vorige jaren	in de loop van het jaar						
(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
1.337.852.811	10.239.051.922	98.372.882	188.495.237	2.242.686.913	177.786.639	2.064.900.274	11.576.904.733
49.915.693	224.704.809	–	800.000	122.266.600	9.55 1.249	112.715.351	274.620.502
285.820.005	897.022.771			1.272.700.061		1.272.700.061	1.182.842.776
335.735.698	1.121.727.580		800.000	1.394.966.661	9.551.249	1.385.415.412	1.457.363.278
1.673.588.509	11.360.779.502	98.372.882	189.295.237	3.637.653.574	187.337.888	3.450.315.686	13.034.368.011
1.387.768.504	10.463.756.731	98.372.882	189.295.237	2.364.953.513	187.337.888	2.177.615.625	11.851.525.235
285.820.005	897.022.771	–		1.272.700.061		1.272.700.061	1.182.842.776
1.673.588.509	11.360.779.502	98.372.882	189.295.237	3.637.653.574	187.337.888	3.450.315.686	13.034.368.011

TABEL C

Begrotingsjaar 1979

Uitgaven die de bestemde kredieten overschrijden

Nummer en tekst van de artikelen	Bedrag van de aanvullende kredieten
Sector Nederlandse Cultuur	
- Overgedragen kredieten van 1978	
Titel 1 - Lopende uitgaven	
Sectie 31 - Kunstonderwijs	
Hoofdstuk IV - § 3 Inkomensoverdrachten binnen de sector overheid	
43.04 : Werkingstoelagen aan de officiële gesubsidieerde muziekscholen van de eerste categorie	F 6.495.088
Sectie 32 - Permanente vorming	
Hoofdstuk 1 - Lopende uitgaven voor goederen en diensten	
- § 1. Lonen en sociale lasten	
11.03 : Bezoldigingen van het actief en ter beschikking gesteld personeel	F 431.898
Hoofdstuk III - Inkomensoverdrachten aan andere sectoren	
33.10 : Vergoedingen aan bibliothecarissen en hulp-bibliothecarissen van de vrije en aangenomen openbare bibliotheken	F 5.900.370
Titel II - Kapitaaluitgaven	
Sectie 32 - Permanente vorming	
Hoofdstuk VI - Vermogensoverdrachten binnen de sector overheid	
63.11 : Uitrustingsstoelagen aan de openbare bibliotheken	F 800.000
- Begrotingsjaar 1979	
Titel 1 - Lopende uitgaven	
Deel 1 - Onderwijs - Sectie 31 - Kunstonderwijs	
Hoofdstuk IV - § 3 Inkomensoverdrachten binnen de sector overheid	
43.01 : Weddetoelagen aan de officiële gesubsidieerde muziekscholen van de eerste categorie	F 62.345.748
43.03 : Weddetoelagen aan de officiële gesubsidieerde tekenacademiën en teken-scholen	F 38.771.485
§ 4 Inkomensoverdrachten aan het vrij onderwijs	
44.01 : Weddetoelagen aan de vrije gesubsidieerde muziekscholen van de eerste cate-gorie	F 6.621.749
44.03 : Weddetoelagen aan de vrije gesubsidieerde tekenacademiën en tekenscholen	F 53.908.330

Nummer en tekst van de artikelen	Bedrag van de aanvullende kredieten
Deel II – Permanente vorming – Sectie 32	
Hoofdstuk 1 – § 1	
11.03 : Bezoldigingen van het actief	F 8.916.636
Hoofdstuk IV – § 3	
43.17 : Personeelstoelagen voor staffunctionarissen culturele centra (decreet van 16 juli 1973)	F 348.981
Sector Nationale Opvoeding	
Lopende uitgaven	
Sectie 31 – Basisonderwijs – Hoofdstuk 01 – Diversen	
01.02 : Staatsaandeel in de lopende werkingskosten der nederlandstalige peutertuinen en kinderdagverblijven gehecht aan de Rijksscholen te Brussel-Hoofdstad.	
01 : Basisonderwijs van de Staat	F 4.754.952
TOTALEN	F 189.295.237

TABEL D

Afzonderlijke sectie - 1979 - Nederlandse Cultuurgemeenschap

Begrotingen	Ramingen		Aangerekende verrichtingen				Saldi	
	Ontvangsten	Uitgaven	Ontvangsten	Uitgaven		Verschil tussen ontvangsten en uitgaven	per 1 januari 1979	per 31 december 1979
				Totalen	Te regulariseren			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
Nederlandse Cultuur	74.500.000	104.800.000	128.205.070	94.267.149	4.138.554	33.937.921	43.048.250	76.986.171
Nationale opvoeding	1.617.600.000	2.042.500.000	1.624.696.220	1.798.731.895	-	- 174.035.675	2.645.538.772	2.471.503.097
Volksgezondheid en Gezin	71.700.000	66.000.000	71.953.495	34.336.527	-	37.616.968	66.518.449	104.135.417
Totalen	1.763.800.000	2.213.300.000	1.824.854.785	1.927.335.571	4.138.554	- 102.480.786	2.755.105.471	2.652.624.685